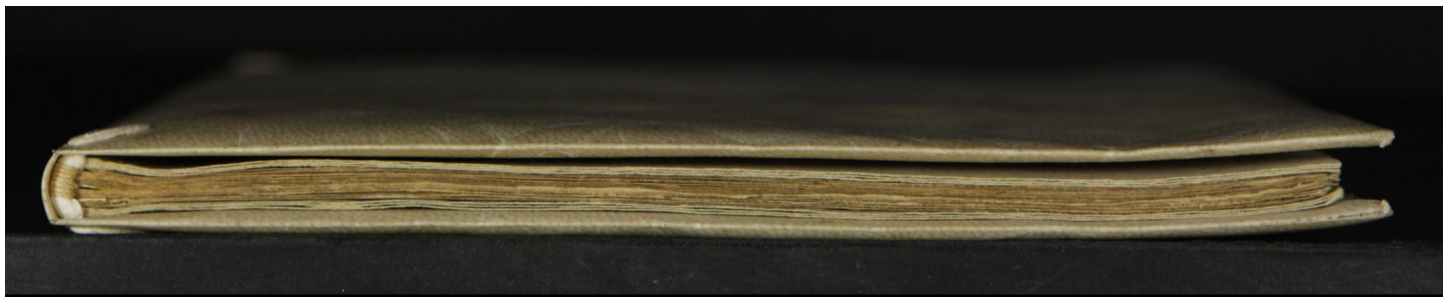

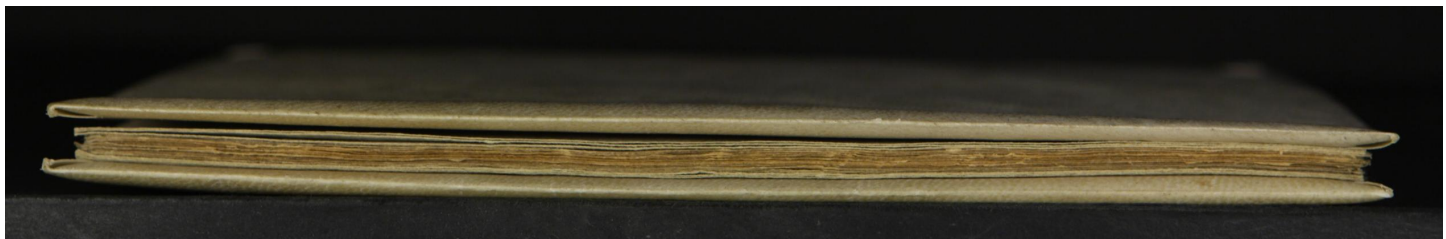
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.490

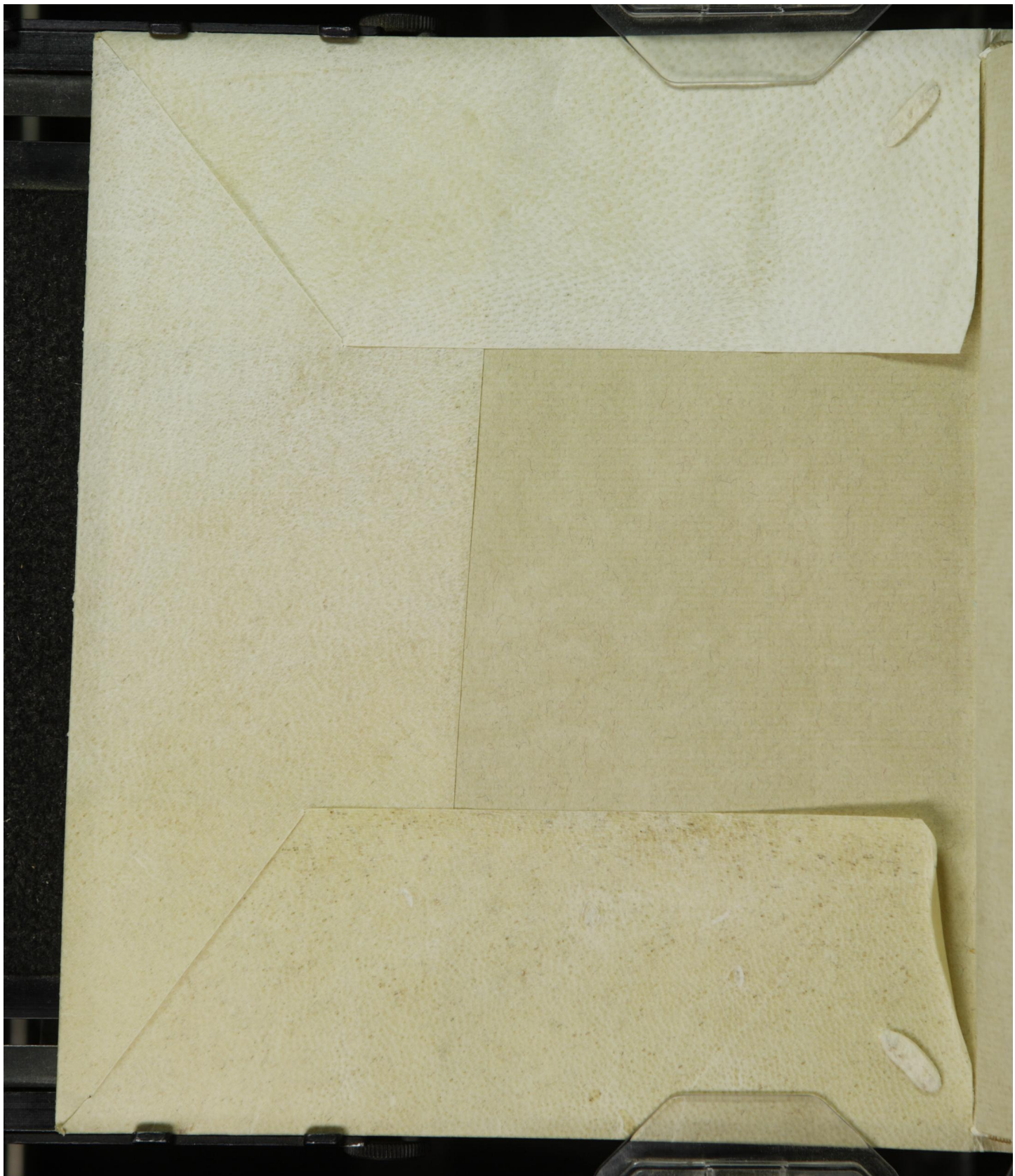
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.490

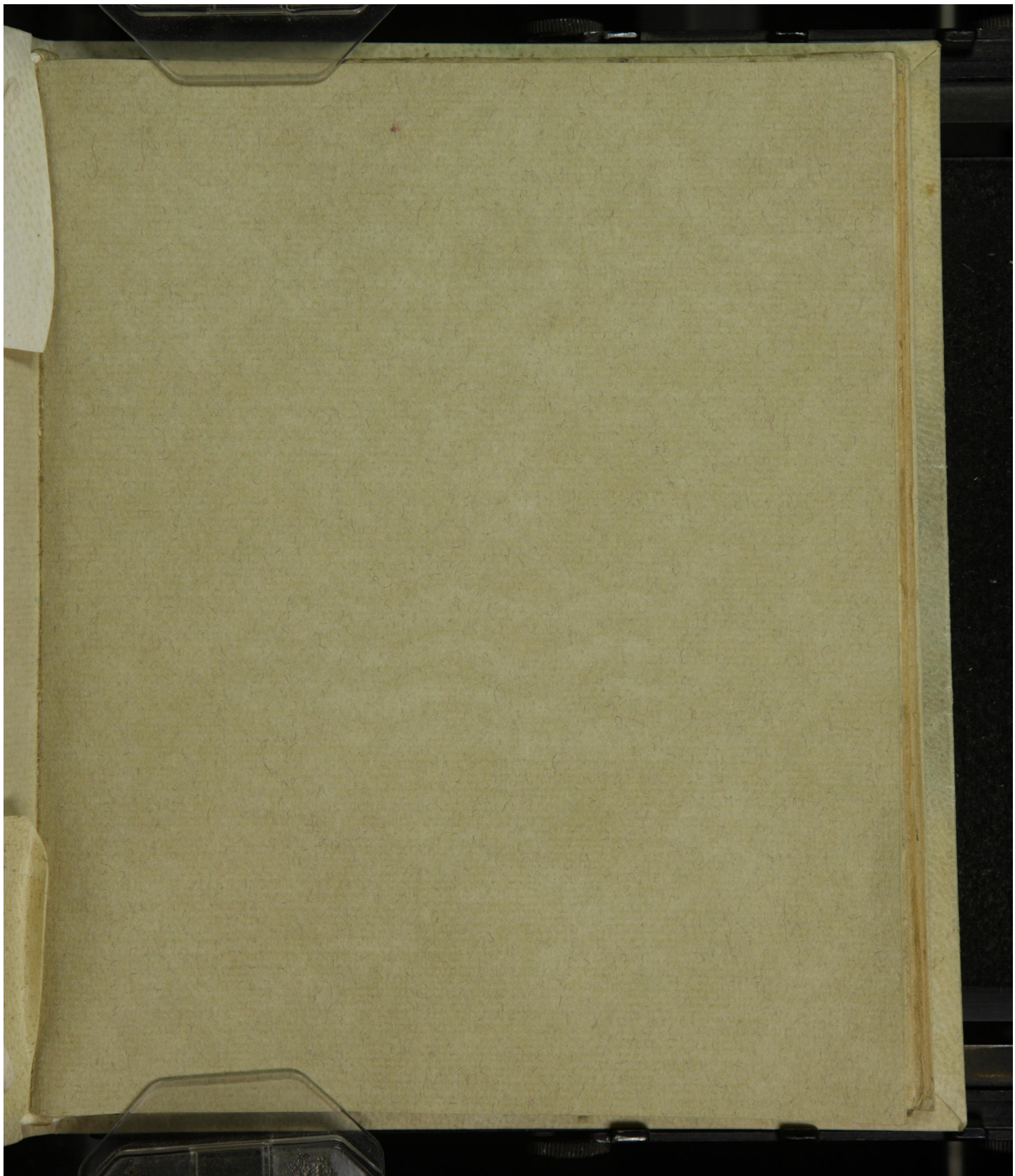

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.490

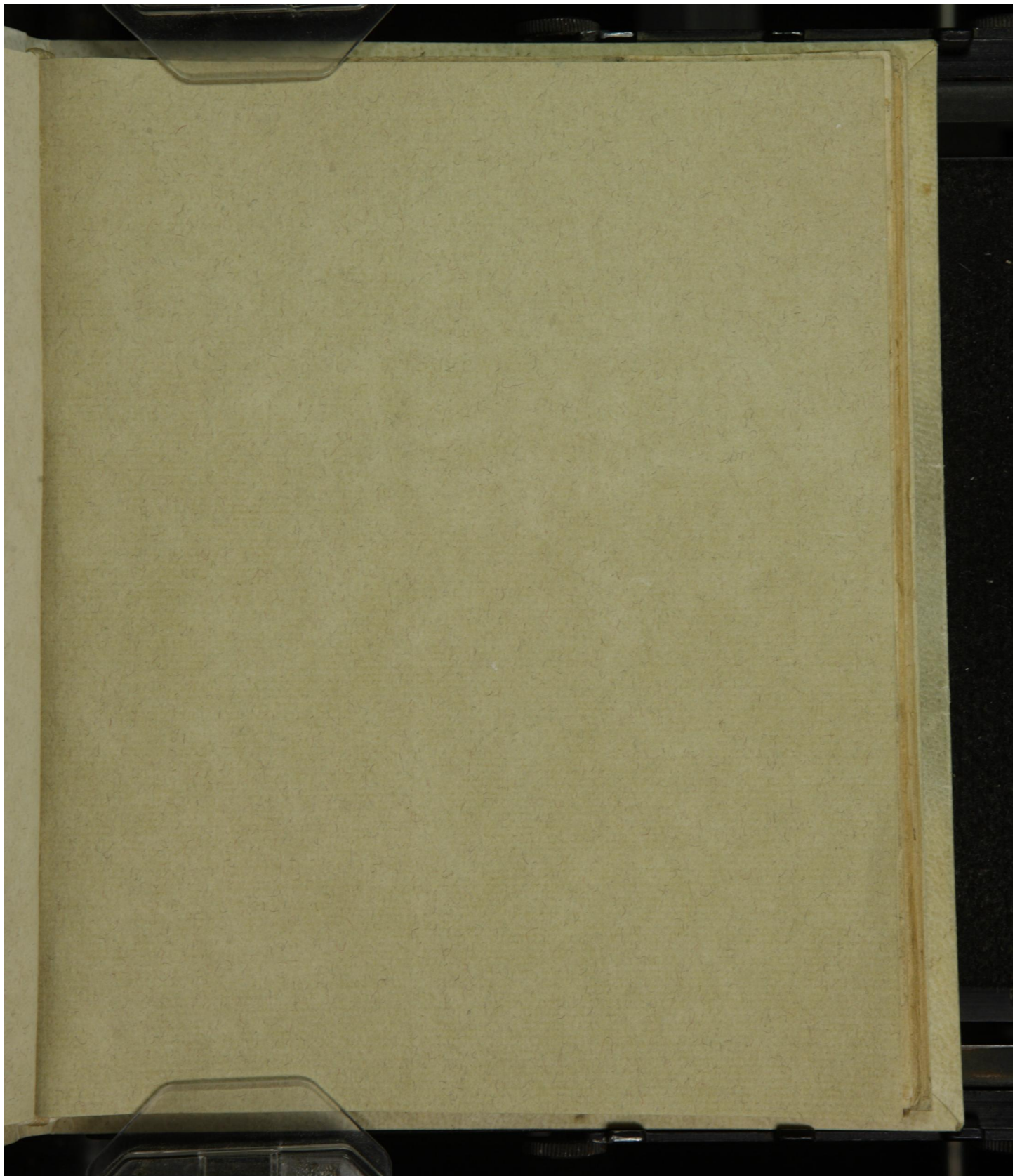

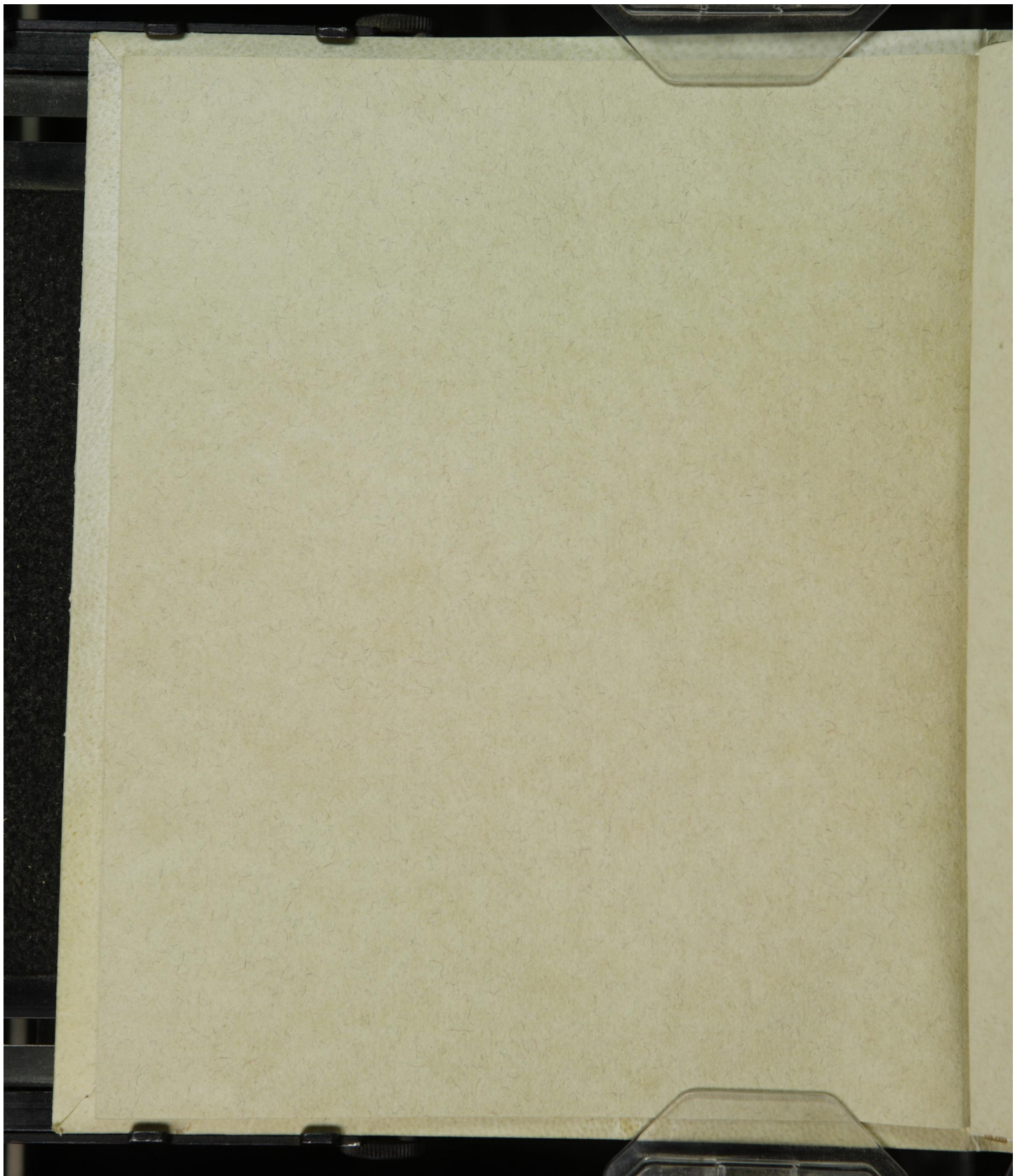
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.490

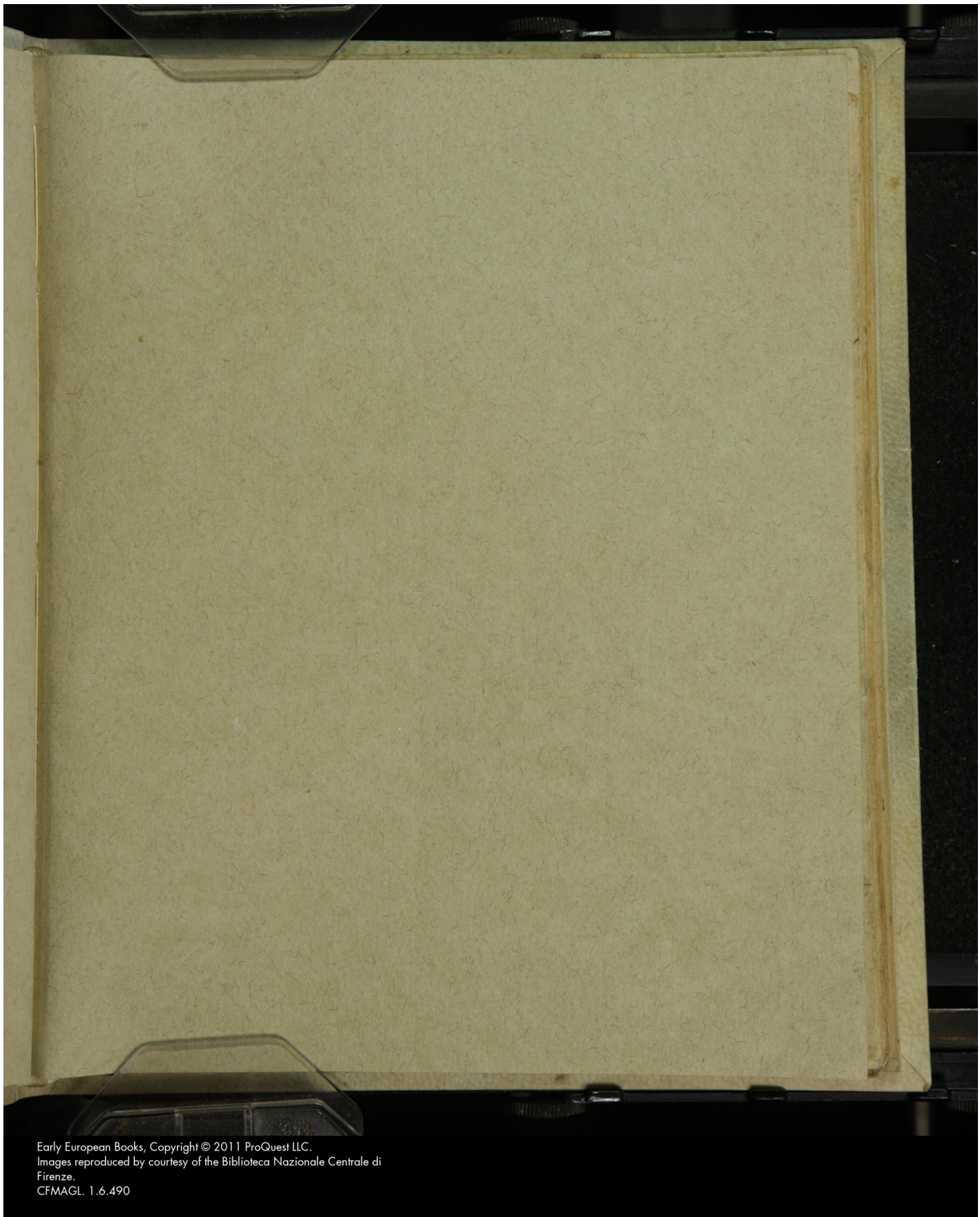

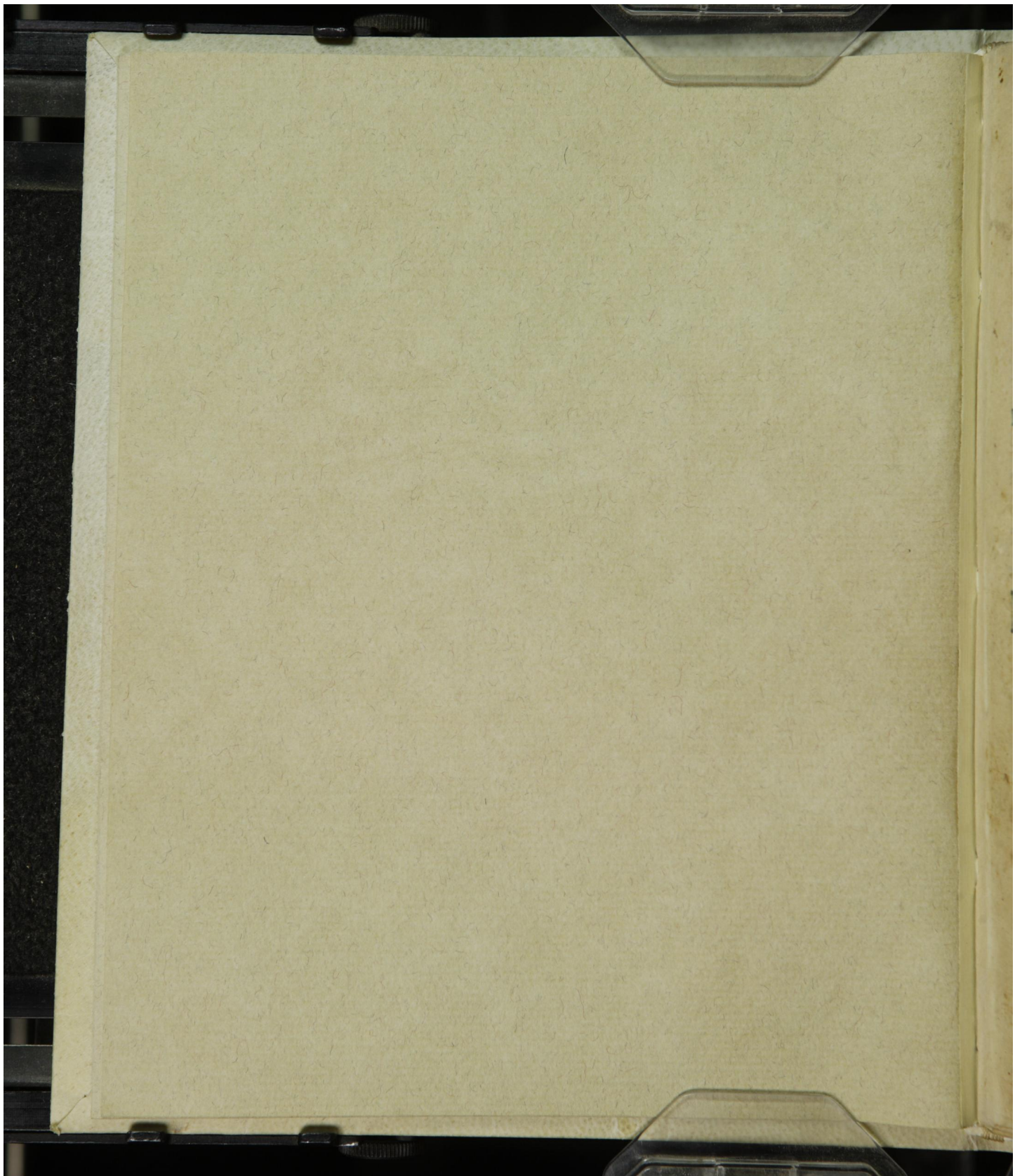

1.6.490

1.6.490

JESU

*Alma Patris sapientia, omnis essentia, veritatis & cognitionis
& et ω benè fortunante!*

AUTHORITATE ET CONSENSU

*Illustris & Gratiosissima Facultatis Medicæ in florentissima
Academia Regiâ Hafniensi,*

SUB PRÆSIDIO

*VIRI Amplissimi Excellentissimi atq;
Experientissimi*

DN. OLAI BORRICHII

Philosophiæ ac Medicinæ Doctoris, Philologiæ, Chemiæ
ac Botanices Professoris Regii celeberrimi,

Dn. Præceptoris privati, Patroni ac Promotoris
sanctè devenerandi,

DISSERTATIONEM HANC
INAUGURALEM

DE

MALO HYPOCHON-
DRIACO

PRO

SUMMIS IN ARTE MEDICA HONORIBUS,
ET PRIVILEGIIS DOCTORALIBUS LEGI-
TIME OBTINENDIS

*Solenni & ingenuo Eruditorum judicio
submitit*

PAULUS BRAND,

Sunderburgo-Cimber.

Ad d. 27. Septembris. M. DC. LXXVI.

In Auditorio Superiori.

HAFNIÆ,

Typis MATTHIÆ GEORGII F. GODICCHENIUS,

APPROBATIO.

Non diffundam me in laudanda hac *Dis-*
sertatione Medica Clarissimi Candidati
Doctissima, ne vino vendibili hederam
suspendam; quod mearum puto partium esse,
Lectoribus commendo, qui isto malo tentantur,
& ad prælum admittenda censeo quæcunque hic
DE MORBO HYPOCHONDRIACO do-
cto calamo exaravit Autor. Hafniæ XV. Sept.
clō lcc LXXVI.

TH. BARTHOLIN.
Fac. Med. Decan.

Amplissimo
COLLEGIO MEDICO HAFNIENSI

*VIRIS Magnificis, Excellentissimis, Clarissimis atq, de
 Republicâ Medicâ optimè meritis,*

CONSILIARIIS, ARCHIATRIS, PROFESSORIBUS ET DOCTORIBUS,
Ordine Alphabeticò positis.

D. D. THOMÆ BARTHOLINO, Supremi Tribunalis, quod Hafniæ
 in aula Regia est, Assessori spectatissimo, Archiatro Regio emi-
 nentissimo, Academia Regiæ Professori Honorario, Facultatis
 Medicæ Decano perpetuo ac Seniori longè meritisimo.

D. D. ERASMO BARTHOLINO, Supremi Tribunalis Assessori gra-
 visimo, Medicinæ Professori Publico experientissimo, & Mathe-
 matico incomparabili.

D. D. OLAO BORRICHIO, in inclytâ hâc Academia Professori Re-
 gio, Medico, Anatomico, Chemico & Polyhistori celeberrimo.

D. D. JOH. HENRICO BRECHFELD, Serenissimæ Regiæ SO-
 PHIÆ AMALIÆ Archiatro.

D. D. FRIDERICO HAMMERICO, Classis & Nolocomii Regii Med.

D. D. MATTHIÆ JACOBÆO, Græcæ Lingvæ Professori Regio.

D. D. CASPARO KØLICHEN, Regiæ Metropolis Danorum Physico
 laudatissimo & Practico longè felicissimo.

D. D. HENRICO à MOINICHEN, Archiatro Regio Gravisimo,
 Anatomico & Chirurgo celeberrimo.

D. D. SIMONI PAULLI, Archiatrorum Regiorum Seniori ac Præ-
 lato Aarhusensi.

D. D. WILHELMO WORMIO, Physices & Medicinæ Professori
 Publico ordinario, Bibliothecario Regio, Philosopho acutissi-
 mo & Oratori disertissimo,

**DOMINIS PRÆCEPTORIBUS, FAUTORIBUS AC PATRONIS GRA-
 TIOSISSIMIS,**

Nec non

VIRO plurimum Reverendo, Clarissimo atq, Doctissimo

DN. M. NICOLAO BRAND, Ecclesiæ Sunderburgensis Pastori pri-
 mario vigilantissimo, Parenti pietate filiali, omnisque observan-
 tiæ cultu prosequendo,

EXERCITIUM HOCCE INAUGURALE

In uberiolem sui & studiorum suorum commendationem

dicat atq, offert

PAULUS BRAND.

JEHOVA JUVA!
DISSERTATIONIS INAUGURALIS
de
MALO HYPOCHONDRIACO
Procœmium.

Prophetis olim & Apostolis virtute divinâ humani ingenij vires superâte, profligatas fuisse varij generis infirmitates, nemo sacris initiatus Christianis ignorat. SALOMONI, mortalium ab orbe condito sapientissimo, livini Numinis afflatu lumineq; astrorum, metallorum, animalium, plantarum maximarum minimarumq; solidam contigisse notitiam, sacrarum literarum oracula loquuntur. Quid? quod Teste Marco, sacrosancti Evangelij Scriptore, inter alia eximia credentibus concessa dona, morborum omnium certissimam curationem, per manuum impositionem pollicetur æternæ salutis Magister in cælum abiiturus. O ter quaterque beatos Prophetas, Apostolos, Salomonem, aliosq; credentes, quibus tam præsentem efficacemq; habitu quodam infuso, morborum omnium curandi potestatem divina concessit benignitas! Nos contra infelices, quibus hodiè cum Hippocrate Medicorum Coryphæo confitendum est: ἡ τέχνη μακρὴ ὁ δὲ βίος βραχύς. Artem Medicam esse longam, imò longissimam, paucorum annorum experienciâ edoctus satis superq; didici. Quàm longa & inextricabilis ad Anatomen ducat via: quàm longis locorum intervallis disita sint plantarum cubilia: quàm profundè terra visceribus immersa metalla: quàm longâ & prolixâ indagatione veræ morborum causæ ac diversa innotescant symptomata, quanto denique & labore & pretio chemicorum experimentorum arcana comparentur, satius est tacere, quàm paucis dicere. De Vitæ verò humanæ brevitate, quoties mentem meam subit cogitatio, velim, nolim, exclamare cogor: Eheu! quàm totus homuncio nihil est. Qui paulo ante Infans vagiebat in cunis, repentè adultus, mox rapidâ annorum vertigine senio fractus supremam momento agit animam. Fragilitatem vitæ humanæ vivis depictam coloribus exhibet divini spiritûs Numine afflatus Jacobus Apostolus, comparans vitam cum vapore,

re,

3

re, exiguo tempore apparente & postea evanescente, cap. 4. v. 14. Hunc vaporem seu micantem vitæ flammulam facile opprimit & extinguit gula nequitia ac Diætæ vitium: Hunc cælum venenato infectum miasmate inopinatò suffocat & strangulat: Hunc benè multæ morborum caterræ frangunt ac debilitant. Tot tantusq. qui obviamirent, vitæ incommodis divinâ providentiâ non desuere superioribus seculis ac temporibus Hippocrates multi ac Galeni, tum nostris Paracelsi, Helmontii, Sylvii, Willisi; nec hæc ætate desiderantur Medici experientissimi, omni certè encomio longè dignissimi, quorum in cognoscendis morborum causis sagacitatem, in debellandis ac radicitus tollendis dexteritatem admirari facilius est quàm imitari. Horum in numeram, cum & ego olim magna cum contentione animi recipi in votis habeam, quò voti mei compos fiam, gratiâ DEI ac ope fretus nullis laboribus, nullis vigiliis, imò & quantum res patitur, nullis parcere impensis animus est. Proinde licet mihi, tanquam levis armaturæ militi nondum ea ad manus sint arma, quibus omnes corporis humani nocentissimos hostes sive morbos expugnare sustineam; primam tamen, utinam feliciter! utinam cum applausu eorum, quorum interest! conjiciam hastam in decantatum illud malum, quod hypochondrijs est inimicissimum. Cujus morbi causas, pariter & curandi rationes dum exercitijs ergò, pro ingenij mei modulo, in apri-cum produco, ne conatibus meis fortunatus desit eventus, antequàm ad propositam disputationis telam pertexendam accingor, TE, Pater luminum ac sapientiæ Parens, cum Salomone ex totis præcordijs meis precor: Da, DEUS Patrum meorum, & Domine misericordiæ, da, quæso, mihi sedum tuarum assiltricem sapientiam: & noli me reprobare à pueris tuis, quoniam servus tuus sum ego, & filius ancillæ tuæ, homo infirmus & exigui temporis & minor ad intellectum. Et si quis erit consummatus inter filios hominum, si absuerit ab illo sapientia tua, in nihilum computabitur. Mitte illam de cælis sanctis Tuis & à sede magnitudinis Tuæ, ut mecum sit, & mecum labore, & sciam, quid acceptum sit apud Te. Scit enim illa omnia & intelligit, & ducet me in operibus meis sobriè, & custodiet me in suâ potentiâ, & erunt accepta opera mea!

A 3

CAPUT

CAPUT I.

Definitionem nominalem & realem exponit.

DIsquisitio Nominis Grammatica quamvis ad philologico-criticam potius, quàm sacrae Medicinæ cathedram spectet, ægrotis non verbis, sed herbis divitem exoptantibus Medicum; attamen, quoniam juxta *Galenum lib. I. M. M. c. 5.*

Ἐπὶ πάντων ζητημένων εἰς λόγον καὶ μεταλαμβάνοντα τὸ ὄνομα: In omnibus, de quibus queritur, ad rationem oportet assumi nomen: Merito & nos ad ipsius monitum, de nomine dissertationis nostræ primum filum ducendum putamus.

Nomen sortitur à loco affecto, scilicet hypochondriis, à *χόνδρος*, quod significat cartilaginē, & à præpositione *ὑπὸ* sub, quasi dicas sub cartilaginibus. *Hypochondrium* verò secundum Anatomiam *Bartholini* renovatam, p. 13. dicitur pars superior lateralis infimi ventris, cartilaginibus costarum inferioribus vicina. Ubi tamen notandum, hōc loco paulo latius id nominis extendi posse, cū malum loco jam designato non adeò strictè circumscribatur; sed ferociam suam aliis quoque abdominis partibus sub hypochondriis & infra hæc sitis exerceat; (qua ratione etiam in sexu sequiore hysterica passio hypochondriaca appellari poterit, Judice *Barbeto in prax. p. 139.*) quin & reliquos ventres sæpe numero torqueat. Idcirco tamen nomen hoc neutiquam mutandum, quoniam hoc malum, de quo nobis sermo est, eam duntaxat affectionem comprehendit, quæ focum & receptaculum agnoscit ventriculum, materiā acidā & viscida, partes infestante reliquas, infartum, & quæ contradistinguitur passioni hystericae propriè sic dictæ, faminis familiari, & insigniori respirationis difficultate comitatæ, rarius in maribus observabili, utut duo hæc pathemata Hypochondriacum & Hystericum in radice arcto satis nexu juncta videantur.

Variis quoque nominibus gaudet hoc malum: Dicitur enim *Passio hypochondriaca*, *Affectio hypochondriaca* Sylvio, *Tartarus hypochondriacus* Chemicis, *πῆθος Φυσῶδες Affectus flatuosus* Diocli & *Ætio*, propter flatuum familiaritatem in sinistro hypochondrio contentorum, *Mater Scorbuti* Barbeto audit, cap. 3. *prax.* Nonnullis
Melan-

4
Melancholia hypochondriaca salutatur, quod plurimi malo hypochondriaco correpti melancholiâ laborent. Danico idiomate vocatur: *Miltens och Krosens Jorsoppelse*. Germani appellant: *Das Milgische Herzklopfen*: Die Krankheit unter den kurzen Rippen: Der Gefährten Krankheit / eod, quod strenui Musarum Cultores inter libros chartasq; abdomen comprimentes, hine liberiori diaphragmatis descensui viam denegantes, undè tardior humorum fit circulatio, hòc malò ut plurimum vexentur.

Hiscè decenti brevitate prælibatis, rectò tramite ipsum argumenti præsentis nucleum degustaturi ad *παραλογισμὸν* properamus. Ubi primâ fronte illicò sese offert definiendi necessitas, omnium suffragio inevitabilis. Delineamus itaq; malum hypochondriacum *dolorem gravativum & constrictorium variarum corporis partium per omnes tres ipsius ventres, maxime ventriculi, diaphragmatis & mesenterii, oriundum potissimum ex colluvie humoris viscidî & acido-austeri, in hypochondrio præsertim sinistro collecti, indeq; nervos dictarum partium, in specie verò nervosas ventriculi partes vellicantis.*

CAPUT II.

Subiectum seu partem affectam inquirit.

In definitione omnes tres ventres infestari diximus. Veritas hujus asserti ex diversis infrà cap. 7. enumerandis symptomatibus patebit.

Utrum verò lieni, an hepati, an utero, an simul ventriculo diaphragmati ac mesenterio mali hujus origo sit tribuenda, magnam contentionis ferram inter se traxere hætenus Practici pariter atq; Anatomici & Chemicî, aliis hoc, aliis illud viscus in jus vocantibus.

LIENIS si spectamus officium, est sanè nobilissimum, uti copiosissimi nervi, arteriæ & venæ, vasaq; lymphatica ejus parenchyma perreptantia satis superq; docent. Varia nihilominus ejus est fortuna: Laudatur ab his, culpatur ab illis. Quæ de cursoribus liene castratis vulgò circumferuntur, fabulam redolent anilem. In hòc verò affectu malè semper audit, quàm injustè autem subindè, luculenter demonstrat Magnus Naturæ Consultus & rerum etiam chemicarum scientissimus *Franciscus de le Boe Sylvius*, disp. Med. 5. §. 7. In
cade-

cadaverum, *inquiens*, humanorum ex variis morborum generibus defunctorum examine atq; observatione valdè sumus mirati, nullum viscus, si cor excipias musculosum, minus offendi labefactatum ipso liene; etiam in *affectibus melancholicis* perperam lieni malè habenti adscriptis, &c. De litigiosa aliàs hujus visceris doctrinà, ejusq; *vase brevi* ulterius disquirere supervacaneum duximus, brevitati studentes.

Neq; minus erronea nobis visa est HEPATIS hypochondriacorum accusatio, Anatomia Bartholiniana nos aliud docente: Nam, larvâ Nobilitatis à jam laudato Æsculapio Boreali ipsi detractâ, à magnis criminationibus & contumeliis vindicatum est hoc viscus, aliàs satis nobile. Quotus enim quisq; morborum olim non imputabatur vitiosis humoribus, quos passim Epatis culpâ; sed falsò progenitos criminabatur Medicorum vulgus? ut loquar cum *Th. Cornelio Consentino* in progymnasim.

Nec putamus rem acu tangere illos, qui suffocationem uterinam dictam ex *uteri* fonte dirivant. Motus enim ille in infimo ventre globum ascendentem æmulans, ac diaphragma seu guttur impetuosè comprimens, hinc suffocationem minans, utero non competit, utpote duobus ligamentorum paribus propriæ regioni usq; adeò firmiter annexo, ut loco dimoveri suo neutiquam queat. Et rationes ex muliebris scientiæ thecâ, de ascensu uteri ficto: de ordinariâ uteri loquela cum mammis: item, quasi animal foret, uti narrant cogitasse *Platonem*: de facultate imaginariâ, quâ uterus foetidis ac svaveolentibus sedari vel odores percipere creditur, *vid. Helmont. tract. de fluitibus* p. m. 345. depromptæ, quas nonnulli contrarium statuentes proferunt, jejunæ sunt & frigidæ, nisi cum ineptulis Viros etiam suffocatione uteri laborare velint fateri. Quod stolidum & ridiculum est.

Misis itaq; his & aliorum placitis, focum hujus mali primarium cum doctissimo *Highmore* p. 73. *Barbett. prax. Med.* p. 140. *Helmont. tract. Jus duumviratus. Sylvio lib. 4. prax. Med. Tr. 7.* aliisq; designamus *Ventriculum*. Quippe idipsum testatur angustia circa præcordia, seu dolor ægrotantium, perceptus in scrobiculo cordis, loco naturali orificii ventriculi, maximè post alimentorum assumptionem. Adeò, ut non ineptè quispiam passionem hypochondriacam vocitaverit epilepsiam ventriculi. Præterea quoq; cum constat, acidum, digestionis mate-

5
materiale instrumentum in stomacho, ejusq; glandulosâ tunicâ internâ hospitans, & ipsi vernaculum ac familiare; in malo hypochondriaco variis modis enervatum, commutatum, commixtum ac particulis heterogeneis infectum esse, Quid mirum, non rectam eduliorum assumptorum fieri fermentationem, nec justam distributionem, nec laudabilem nutritionem? portione chyli fluidiore ac spirituosiore debito citius ad intestina elabente, & quàm decebat, in duodeno acidior redditâ, hinc per circulationem sanguinis ad reliqua viscera derivatâ, inq;ve iis hærendo ab acido suo magis magisque coagulâtâ, tumores varios & insarctus excitante, fibras partium convellente, varios spasmos ac convulsiones, hincq;ve dolorosa pathemata non rarò inducente, *Archeum* deniq; ab hoc peregrino hospite ustum sui ob displicentiam in morositatem, indignationem, timorem, odium aut furorem exstimulante; Residuâ verò in ventriculo alimenti parte crassiore & terrestriore partim pondere suo, massaq;ve viscida ac tenaci hospitium suum aggravante, ægrisq;ve distentiones, murmura, flatus, ructusq;ve acidos superius ventriculi orificium vellicantes, creante, sputatione molestâ comite; partim diuturniori stagnatione ac morâ, valdè viscida, acidâ, atq;ve austerâ factâ obstructions pertinacissimas efficiente. Undè morborum Ilias nascitur, innumeraq; tanquàm ex eqvo Trojano prorepunt symptomata.

Non proindè svavia *Helmontii* somnia sunt, *Ventriculum* ob multiplices sexti paris insertiones, reticuli cujusdam ad instar per omnes ejus tunicas à *Williso* eleganter delineatas, serpentis, *Principium vite*, *Animæ humilioris sedem*, *vitæ fontem*, *præcipuum corporis nostri coqum*, *Alimenti promum ac condum*, *aliorumq; pathematum merè naturalium officinam* &c. appellantis, eò quoque, quod ab eò solo totius œconomia sana vel ægra dependeat; Qvin imò prima valetudinis semina ac radices in eo conferantur, depangantur, inolescant, tandemq;ve maturentur, ceuloquitur *Thomsonus Philosophiæ Helmontianæ Tutor Vindexq; in Epilogismo Chemicis p. 4.*

Interim haud planè negandum, sæpius intra flexuram intestini coli sigmoideam hære æque materiam viscidam & flatuosam, atq;ve Scybala nimium indurata, dolores & lancinationes per consensum excitantia. Hinc cōqveruntur ægri de hypochondrii sinistri dolo-

B

re,

re, (quem nonnulli in Anatomia hospites falso lieni adscribunt Germanicè das *Milz-Stechen* vocantes) à colo sub ventriculo jacente ac flatuum copiâ expanso, oriundo.

Diximus porrò in definitione diaphragma simul in hoc affectu suos pati manes, uti ex respiratione anxîâ & gravi colligere licet. Simulac enim Ventriculus in dolore hypochondriaco convellitur, in consensum protinus raptum diaphragma, ob vicinitatem & structuram nervorum & membranarum sibi invicem implicatarum quamcunque ventriculi exorbitantiam expiare tenetur. Quippè, docente *Cartesio*, nervi & membranæ in universo corpore sese habent ad instar chordarum tensarum & inter se connexarum: unde unò locò unâ fortius pulsâ per consensum altera quoque movetur, & pars à parte afficitur. Coeterum nervo intercostali etiam diaphragma surculis suis salutante, de facili contingit, ut convulsò diaphragmate in consensum trahantur cæteri respirationi famulantes muscoli; Ex quibus nervorum, & hinc musculorum & membranarum spasmis multijugæ ægrotantium queresæ doloris tensivi, nonnunquàm ad colli vertebrae usque protensi; præsertim dorsalis, nephriticum interdum mentientis dolorem, *vid. Willisii Anatom. & Pathol. Cerebri*. Exindè quoque cuivis faciliè patet, quâ ratione in hypochondriacis asthma aliquod siccum originem nanciscatur suam; Imò, quî adeò frequenter in prædictorum symptomatum societatem veniat cordis palpitatio, afflictis afflictionem addens.

Ad cüdendum hoc malum & mesenterium suam conferre symbolam quodammodò videtur. Etenim chylus acidior & viscidior per carneam & spongiosam intestinorum crustam veluti per pannum laneum transcolatus motu intestinorum peristaltico, inque venas lacteas transmissus non adeò promptè & celeriter per easdem transfertur & propellitur ad cisternam lumbarem seu commune ductus thoracici receptaculum; sed morâ suâ acrior factus canales proprios vicinasque membranas vellicat ac pungit; demùm & vitiosus in sanguinem delatus spissum & fermentationi imparem eundem reddit. Venæ denique meseraicæ hujus inquinamenti gazophylacia dici merentur, quatenus à sanguine acido, crasso & viscido infartæ sanguinis circulationem sufflaminando graviorum malorum existunt mineræ. Ut nihil dicam de
glan-

glandulis in omnes mesenterii partes disseminatis, quæ duritie & ob-
structionibus facile tentantur à lymphâ acidâ, fibras numerosas ac ner-
vos à sexto pari oriundos mordente, quò minùs vitæ spiritus per omnia
mesenterii vasa liberè meet, muniaque sua obeat.

CAPUT III.

Causam immediatam & proximam ponderat.

QVoniam benè monente *Sylvio*, nemo ex arte faciet medicinam,
qui functionum quarumvis læsarum causas proximas & remo-
tiores non cognoverit. Cognoscet autem eas nemo, qui Ana-
tomes imperitus ac proindè contemptor, ex sui alteriusve quantivisetiam
hominis cerebri figmentis corporis humani fabricam molitur. Id-
circo cogitationes meas circa veras mali hypochondriaci causas, quas
meæ imperfectæ observationes, diligenti scrutatione perquisitæ mihi
dictarunt, hæc loci in scenam producam.

Philosophus ille Chemicus *Paracelsus* ☿ rum quendam acidum
primam hic ducere phalangem existimat. In hypochondriacis au-
tem humorem reperiri acidum & corrosivum, patet ex dentium, ad
quos allidit, stupore. Quod ipsum & ego brumâ proximè elapsâ ex-
pertus testari possum. Imò ex observatione *Highmori* p. 105. constat:
fæminæ hypochondriacæ, de acidi hujus ferocitate diu multumque,
conquestæ, linguam, fauces, guttur ac labia, hujus per vomitum re-
jectione solum, excoriata fuisse & exulcerata. Hoc manifestum aci-
dum in dubium vocantes, *Hippocratis* dogmati contradicere videntur,
cum juxta eundem *Acidus humor reliquos præcellens maximè incommodus*
sit, de Veter. Medicin. t. 42.

Unde scaturiat acidum Ventriculo geniale & inquilinum? Nemo
nisi Anatomæ signarius ignorat: Quomodo autem hocce acidum pec-
cans atque Archeo inimicum in præsentimalo suam excitet tragœdiam,
paucis, Chemiæ, veri Naturæ Analystæ adjutus præsidio inquirere co-
nabor. Non opinor, multum à vero aberrabimus cum laudato *Pa-
racelso* aliisque Artis pyrotechnicæ Magistris dicentes: Malum hypo-
chondriacum natales suos debere acido cuidam viscido, subindè in ni-

B 2

mium

miūm fixam naturam degeneranti nunc ¶ aream quandam acidam, nunc ¶ licam stypticam æmulanti indolem; (qualem observamus in succo inspissato corticum viridium nucis juglandis) quatenus scilicet partes quædam ¶ estriores excrementitiæ, intra reliquias alimentorum delitescentes ab acido nimium exaltato solutæ sese intimè miscerant partibus ¶ inis acidis, ex quarum texturâ mutuâ quasi vitriolici aut Os saporis concretum fabricatur. Quippè in hypochondriacis notare licet partes terrestres, ¶ ium ad instar ob nimiam fermenti aciditatem solutas, quæ, tacto experimento, filtra penetrare subtilissima possunt, nihilominus ab acidi consortio stypticam ¶ licam vel Osam naturam exhibentes.

Hoc loco observandum venit, quod *ingeniosus ille per ¶ nem Philosophus ac Medicus Joh. Baptista ab Helmont. tr. im. g. ferment. it. calor efficienter non digerit. 19. Sextuplex digestio & alibi passim* inculcat: stomachi fermentale acidum in hoc ab aliis acetosis differre, quod, quæ penetrat, etiam volatilizet; Omnis autem spiritus acetosus dissolvendo coagulatur imò solus nullam fermentandi vim habet, quin potius illam sufflammat, constrictoriâ ac stypticâ suâ facultate motum principiorum activorum intestinum cohibendo. Idcirco fermentum ventriculi, quâ parte fermentum est, vitale adeoque volatile est, quod chylum volatilem redditum ad suscipiendam sanguinis tincturam disponit. Nam acida, quæ pro hujus conservatione ac restauratione assumuntur, ac de acido & volatili simul participant, & quidem vel naturâ vel arte talia, v. g. Sp. ex lignis, spiritus ¶ is dulcis, ¶ tri dulcis &c. cum quibus aliquo modo humor ventriculi fermentalis comparari valet, non in substantiam ejus mutantur, sed impedimenta solum digestionis tollunt, crassitiem & visciditatem alimentorum incidendo, humorum pituitosorum lentorem attenuando & corrigendo, & biliosorum ¶ lixivum præcipitando.

Inter alias causas primarias & proximas Modernorum plurimi locum quoque tribuunt *Sylvi* triumviri triga, bili, succo pancreatico acido & pituitæ; Ex quorum, sed malè dispositorum & vitiosorum in duodeno intestino confluxu, atque inde excitato motu altera-

tivo.

tivo sive effervescencia, an fores & huic malo aperiantur? limato & polito ingenui lectoris iudicio relinquimus.

CAPUT IV.

Causas mediatas remotiores proponit.

INTER NATURALES agmen ducit.

TEMPERAMENTUM Ventriculi, Antiquitati dictum frigidum seu melancholicum; Neotericorum verò dyscrasia acida, uti majori cum applausu in scholis recepta, ita maximè frequens in nostris regionibus borealibus, & conveniens utrique sexui ac omni ætati, tam juvenili quàm senili.

HÆREDITARIAM dispositionem quoque multum contribuere ad hunc affectum producendum, nemo nisi hospes in re Medicâ negabit. vid. *Helmont* juveniosiss. *Marc. Marci*, & alios.

Circa SEXUM controversia nascitur, utrum sc. & fæminæ hoc malo laborent? Sanè cuiuslibet æqua iudicii lance ponderanti omnium utrumque sexum infestantium symptomatum & causarum faciem, luce meridiana clarius patebit, nihil aut parum esse discriminis inter passionem hypochondriacam & hystericam communiter appellatam, nisi quòd fæminæ rarò hypochondriacæ dicantur; sed vel chlorosi affectæ, vel cachecticæ, vel hystericæ &c. Quin imò non sine ratione, asseritur, fæminas potius quàm viros affectioni hypochondriacæ obnoxias esse, non tam propter uteri vitia, quod supra refutavi, quam ob cerebrum & nervosum genus ipsis longè imbecilliora, injuriis adeoque externis ac animi affectibus tolerandis minus apta. Et cur non ab eadem causâ in utroque sexu idem possit produci effectus?

CAPUT V.

Causas non-naturales in scenam producit.

EX causis non-naturalibus consueto ordine consideratis primo loco sese offert AER, pluviam multâ, nebulis & ventis borealibus ac occidentalibus hisce in oris ferè quotidianis inquinatus & vitiatus, tempore præsertim autumnali & Verno scatens acido, vel

B 3

acri

acribus muriaticis in ejus poros elevatis, & à copiâ ∇osorum effluvio-
rum dilutis.

Porro Autore *Hippocrate* S. II. *aph.* 3. ὅτι καὶ ἀγρυπνίᾳ, ἀμφοτέ-
ρα τῶν μετρίων μᾶλλον γινόμενα, κακόν: Somnus atque vigilia,
utrumque modum excedens, malum. Hoc effatum de quocunque
somnia & vigiliarum excessu aut defectu dici posse in confesso est.
Constat enim cuivis, somnum immoderatum atque nimium magis no-
cere quàm recreare, corpori ac menti stuporem inducere, multas su-
perfluitates & noxias in corpore accumulare, ad tardiores humorum
circulationem ansam præbere, inprimis qui statim post cænam capi-
tur, nisi patientis consuetudo aliud nos doceat, juxta *aphor.* 50. S. II.
Vigiliæ contra nimie spiritus ac calorem dissipantes, diaphoresin ac
fermentationes impediunt, musculis diurnam agitatione defatigatis
noxam inferunt, tardioresque humorum motum, cruditatibus multis
comitibus, pariunt.

MOTUS plurima corpori humano confert commoda, si mode-
ratus est & tempestivus; QUIES contra & vita sedentaria, ex studio
præprimis immodico ac intempestivo, neglecto quovis corporis exer-
citio, victus insuper ratione susque deque habitâ, comprimit abdomen
ac diaphragmatis motum, uti supra dictum, inhibet. Jam verò suffla-
minato hujus motu, & compressis abdominis musculis, alimenta justo
diutius ventriculi cavo immorantur. Quibus ibidem nimis fermentatis,
non possunt non partes eorū ∇estres cum cinis dissolvi. Hoc in passu
hepar quoq; continuo compressum, bilis, vitæ balsami inhibet exitum,
undè ex succo amariori degenerat in nimium lixivum & alcalicum.
Hinc succi facti nimis fixi in intestinis excitant largum flatuum acrium
perventum. Quapropter sæpè malum hypochondriacum comita-
tur species quædam colicæ, quandoque etiam *scorbutus* inde oriundus,
hisc regionibus adeò familiaris, ut nullus ferè reperiatur morbus, cui
non aliquid scorbutici subfit, adeoque sub uno titulo tractatur ab Ex-
perientissimo Dn. Doctore *Paulo Barbetto*.

In hoc malo gignendo fovendoq; utramque paginam faciunt
etiam ALIMENTA dyspepta & mali succi, cibi crudi, pisces & carnes
fumo induratæ, &c. conditæ, fructus horarii, panes non ritè fermenta-
ti, pultesq; compositæ ex ∇à & farina non fermentatæ, utiliores
biblio-

bibliopegis pro glutinandis chartis, quàm hominibus præsertim æ-
 grotis pro nutritione. Talia enim pulmenta glutinosa & viscida in
 ventriculo abeunt in crudum, tenacem & viscosum mucum potius
 quàm chylum, mille malorum secundum parentem. Compertum
 namque est, sponte sua & facile quamlibet farinam liquore sufficiente
 subactam, & in loco tepido asservatam, acescere insigniter, & hinc
 fermentare & spumose turgescere, etiam citra fermenti additionem;
 Id quod si fiat in stomacho non robusto nec spirituosiori & acriori
 fermento instructo, ex p. n. & stomacho peregrino pultis acore cor-
 rumpuntur superingesti cibi, adeoque tota digestio prima exinde de-
 pravatur insigniter, difficulter corrigibilis in secundâ. Panis verò
 ex quacunque farinâ confectus, non ritè fermentatus, ac ita pro di-
 gestione stomachi facilius suspiciendâ, & in aliis unâ assumptis
 promptius adjuvandâ ineptus, ex defectu acidi spirituosii volatilis,
 crudam farinæ mucilaginem solventis & volatilifantis, quantum
 noceat sanitati, & quàm fecundus sit Genitor morborum chroni-
 corum, præter quotidianam experientiam vel muliebris loquitur se-
 xus, ex ejusmodi panis usu menstruorum patiens defectus & cachexi-
 as, uti prolixius videri potest apud *Kergerum de ferment. f. 3. c. 2.* &
Schookium de ferment. c. 2. & 3. Panis è contrario ritè fermentatus,
 adeoque facilè resolubilis, promptiusque in stomacho digestibilis, in
 specie secalinus continet in se tum intensè acidum, volatilem ta-
 men adeoque saluberrimum, nonnullis dictum analepticum, duriora
 etiam corpora, v. g. corallia, *Item*, *X*trum *gii*, aliique roden-
 tem, ut frustra hinc neget *Helmontius* panem reliquorum ciborum
 esse fundamentum.

Nec Porus hoc loco est prætereundus: sufficienti enim lupuli
 pingvis aromaticâ conditurâ imbutus, difficilius acescit, corpus be-
 nè humectat, angustos ipsius meatus permeat, ciborum meliori fer-
 mentationi ac digestionis inservit. Crudus verò, minus spirituosus
 & nonnihil acidus, nec debitâ fermentatione à fecibus depuratus,
 aliâve qualitate vitiosâ imprægnatus, mille malis quasi fenestram
 aperit, Sinas fermenti ventriculi particulas diluit, destruit ac obtun-
 dit, vasa corporis angustiora obstruit, sanguinis effervescentiam na-
 turalem infringit & flatibus ac borborygmis corpus excruciat, quæ
 omnia

omnia, quantum malo hypochondriaco fovendo faveant, facile patet
iis, quibus vel leviter ejus indoles est perspecta.

Porro ex rebus non-naturalibus multum conferunt huc excre-
tiones suppressæ: Hinc Virginibus & mulieribus ob suppressionem
mensium sæpè accidit hæc passio. Suppressis enim excretionibus, vasa
nimium replentur, hinc oritur tardior humorum circuitus & conse-
quenter incrassatio eorum. Similiter, *uti eleganter notavit Sylvius lib.*
1. praxeos Medicæ, & in sanis & in ægris quandoque aliquid à testiculis
aliisve seminis generationi ministrantibus partibus ac præsertim vege-
tis, multumque seminis potentis producentibus transire ac meare in u-
niversum corpus, quod valdè valideque ipsum afficiat. Cui dicto fi-
dem faciunt non tantum castrati effæminati; sed tùm mares, tùm fæ-
minæ ad rem alacriores, atque inexplicabili naturalis libidinis æstro
nonnunquàm perciti, & imprimis ad objecti sensus potenter moven-
tis, animamque mirè commoventis occursum: Undè quoties votis
suis potiri non licet, aut non decet, quot malis subindè urgeantur id-
circo, premanturque miseri, docent ac evincunt infinitæ à Medicis
notatæ historiæ commiserationis plenæ. Hæc omnia verò à sperma-
tico halitu per universi corporis partes tam continentes quàm conten-
tas disperse diduci, pluribus evincere non est hujus loci.

Pergo ad insensibilis TRANSPARATIONIS morbosam in hy-
pochondriacis occlusionem, cujus quanta in omni vitæ genere ac sta-
tu sit necessitas, eleganter docuit *Sanctorius in Medicina Statica*, adeò,
ut corpus nostrum in continuo fluxu constitutum, atmosphæram cer-
tam ubique circumfundat. Hæc verò legitime procedens, quantum
commodi adferat hypochondriacis, ipsimet ægri quotidie experiun-
tur: In lecto probè tecti satis benè valere sibi videntur, spiraculis sci-
licet corporis tunc apertis, & multum excrementitii humoris trans-
mittentibus; relictis postea plumis, constrictis aëre ambiente poris,
iisdem, quibus antea solebant, incommodis macerantur ac infestan-
tur.

Transpirationis hujus materia communiter vapor seu fuligo sal-
tem aliqua censetur, cujus etiam pars in vestimentis cutem immédia-
tè tangentibus coagulata sordium appellatione venit, imò ipsa hæc e-
vacuatio insensibilis censetur. Quibus tamen ex probabilioribus do-
gmatis

gmatis physicis constat, exhalationes seu vapores non substantialiter à malsâ, ex quâ exhalant, differre; Verùm hujus saltem particulas minutissimas, iisdem cum toto potentiis præditas esse; ita ut non coloris & odoris tantum ratione (vid. *Tachen. Hipp. Chym. C. 12.*) cum ea convenient, sed figuram hujus quoque æmulentur, uti præter quotidianam circa operationes chemicas experientiam *Boyle*, quem ob profundam in Arte Spagyrica scientiam omnis veneratur orbis, de determinata effluviorum natura curiosè demonstrat: Nullum vel levissimum saltem ratione materiæ inter transpirationem vulgò insensibilem appellatam & sudoris emanationem discrimen necessariò profitebuntur.

Organa seu glandulas, in quibus hic vapor seu transpirationis materia secernitur, & quarum pauca in monumentis prisce illius ævi reperiuntur vestigia, hic describere, prolixum nimis foret.

Ab AFFECTIBUS denique, & à principio activo seu Archeo nervos dirigente p. n. irritato, hoc mali dependere nemo ibit inficias. Solam sæpè iracundiam huic malo fenestram appertuisse, testatur experientia. Inter omnes autem primas tenet *mæstitia*, acidum, actionum plerarumque ritè obeundarum inimicum insensissimum pariens, redundante præprimis in corpore pituita paulò viscidior, sanguinem glutinosiorem, adeoque ad rarescendum ineptiorem redente, unde animi deliquia, aliaque hujus affectus phænomena plura derivari solent.

CAPUT VI.

Differentias exhibet.

PRælibatis pro instituti ratione affectûs, quem delineandum suscepimus, causis, restat, ut paucissimis methodi ergò consideremus differentias.

Est itaque *Malum hypochondriacum vel connatum & hereditarium, vel recens, vel inveteratum.*

Connatum & hereditarium totas aliquando familias invadens difficillimè admittit plenam curationem.

Recens verò omnia fermè symptomata habet leviora & tolerabiliora,

C

biliora, cum gravativo & constrictorio, non unâ vice diu, nec quovis die æqualiter ægrum affligente dolore, in abdomine ut plurimum sese prodente, & simili ei, qui à pondere aliquo premente oriri asolet, uti patientium querelæ satis indicant. In quo dolore simul partes nervosæ vicinæ originem nervorum suorum eandem obtinentes cum nervis in sinistrum ventriculi orificium insertis, versus hunc sese contrahunt, ipsis ventriculi fibris simili spasmò unâ affectis.

Inveteratum, quia altiores jam egit radices, gravia symptomata habet omnia, deque ingrata sui præsentia ægros ferè nunquam non admonet.

Subjecti respectu nonnunquam plures, interdum pauciores corporis partes infestat. Ventriculus in aliquibus, imò pluribus benè appetit; in quibusdam tamen ab assumtis facillè læditur. In diaphragmate quoque tensio major minorve deprehenditur.

Causarum ratione tot ejus constitui possunt differentiæ, quot ejusdem jam ante assignavimus causas.

CAPUT VII.

Signa Diagnostica colligit.

Medico in primis Juniori, ut in morborum diagnosin perveniat, incumbit, ut signorum vel symptomatum accuratam & diligentem instituat inquisitionem: Nulli autem paradoxon videatur, ex symptomatis constituere signa, & ex signis vicissim symptomata morborum.

Signa E. diagnostica & symptomata, quibus catervatim comitatum sese manifestare solet *Malum hypochondriacum*, occurrunt benè multa, eaque molestissima. Et quidem *Summo Ventri* sacrae *Palladis* arcis, domicilio mentis ejusque functionibus non parcat hic affectus, quin potius præter apprehensionis simplicis confusionem, operationis ingenii perturbationem, memoriæ hebetudinem, i. Animum quandoque ad tristitiam & melancholiam disponit, cum leviori aut graviori melancholiâ dictâ hypochondriacâ. z. Multis vigilias creat molestas, aliis insomnia; quosdam mox ab assumpto alimento satis placidè dormientes aliquot post horas excitat, ubi
sci.

scilicet absoluta est qualis qualis alimentorum in ventriculo alteratio. 3. Gravissimis nonnunquam affectibus, utpote epilepsiæ, convulsioni, apoplexiæ, paralyfi aniam præbet. 4. Aurium tinnitu molestiam parit. 5. Vitio hujus morbi oculi caliginosi fiunt, & quandoque vertigine corripitur æger. Simul 6. faciei rubor & calor observatur, pallore & frigore præviis. In plerisque ægris 7. saliva multa observatur & inprimis aucta, quando gravius affligit malum. Nonnullis 8. sitis augetur in paroxysmo. Ac ne malorum quid desit, caput quoque 9. gravitatis sensu & ad somnum propensione afficitur, & non raro 10. Cephalalgia & dolor lancinans ipsum occupat.

Medio in Ventre observabilia signa sequentia sunt præcipua: Angustia præcordiorum, phlogoses ac respirandi difficultas post alimentorum assumptionem, in aliis quidem citius, in aliis tardius; rursus in aliis gravius, in aliis levius affligentes, tam ratione individuorum diversorum, quam alimentorum variorum. Nam in quibusdam passio uterinæ suffocationi similis producitur, adeo ut fauces sibi occludi, seque strangulari putent ægri. Interim pulsus primum compressus, quandoque nullus sentitur, alias in paroxysmo omni ferè momento mutabilis; sed paulò post frequentior ac quasi febrilis redditur, concurrente plerumque cordis palpitatione, animique nonnunquam deliquio.

In infimo Ventre scenam ludunt suam dolores gravativi & tensivi in regione lumbari incipientes, & gravissimo contorsionis sensu hinc inde in abdomine oberrantes, nephriticum interdum dolorem mentientes. Hosce dolores comitantur ut plurimum ructus vel acidi vel nidorosi. Sed præterea frequenter urget nausea & vomendi conatus, jejuno præprimis stomacho cum insequente interdum vomitu. Quodque hic notabile est, vix cessant aut minuuntur prædicta & mox dicenda mala, nisi vomitu ejiciatur pituita varia, nunc ∇ ea, crebrius crassa & viscida; nunc insipida, sæpè acida, acerba, pontica, & nonnunquam simul amarescens; (quam amarem, viridem, porraceam & corruptam pituitæ, aliorumque in ventriculo corruptorum humorum copiam haudquaquam à bile æruginosâ & vitellinâ derivandam mordicus defendit contra biliosas quorundam opiniones Hel-

montius in Scholarum humoristarum passivâ deceptione & ignorantia) quibus verò excretis liberantur brevi, alias per plures horas protrahitur malum & angustia. Interim effervescencia aliqua notabilis sentitur in ventre atque ebullitio quasi, undè & sursum halitus, vapores, ructus observantur elevari, & per intestina flatus devolvi cum rugitibus, quibus per crepitum emissis levamen accipit æger, iisdem autem retentis angustias majores aut tormina etiam patitur. Undè hypochondriorum, sinistri præsertim flatulenta intumescencia ægrosurget, adeò, ut aliquando tympani ad instar distentum sit abdomen. Sed & plerumque contumacissima alvi obstructio angustat eosdem, quia cibus in humorem pituitosum & viscidum mutatus ab intestinis non promovetur pertinaciùs iisdem adhærens. Ubi effervescencia prædicta excitatur, frigus circa regionem lumbarem, atque inter scapulas dispersum molestum est, febremque intermittentem mentitur, atque ephemeram nonnunquam progignit. Quin hoc frigus excipit aut sine frigore exoritur æstus in hypochondriis valdè molestus; moxque per omne corpus dispersum varia parit symptomata. In mediis hisce angustis non rarò sudor erumpit frigidus, qui decrecente malo mutatur in calidum. Quia interim observatur planè varia; nunc pauca; nunc multa; nunc tenuis; nunc rubicunda; nunc albicans vel ∇ ca. Recenter autem micta ut plurimum est citrina & aliquantulum crassa, utut pellucida. Interdum turbida & pallida cum Θ ium copia. Quæ aliquandiu quiescens præcipitatur in materiam viscidam copiosissimam, in arenulas rubicundiores & farinam nunc in fundo, nunc in parietibus subsidentem. Unde & Medicinæ imperiti ut plurimum accusant renum calculum ob dolorem in lumbis perceptum, quod fabulum tamen, in \square nâ tale non existit. videatur Helmontii \boxplus rursus *insons*. Denique non solum dictos ventres inquietat hæc malorum Ilias; sed & latius evagatur, & partes extremas seu artus formicationis sensu ac stupore occupat, imò universum corpus tanquam domesticus tortor lassitudine spontaneâ ita debilitat, ac si defatigatum esset, multoque labore ac fustibus exceptum.

Hæc varia innumeraque alia symptomata & mala largo imbre in universum corpus sese diffundentia æque cognitu necessaria atque curatu

curatu ardua, quamvis accurate atque ordine examinare, & quâ fa-
 cie suam ordiantur protasin, continent epitasin, finiant catastrophem,
 adumbrare mihi animus initio fuerat, deterruit me tamen moles, ne
 disputationis limites transgressus, omnibus hisce recensendis immo-
 rando Lectori tedium crearem. Interim ut ex multis multorum sym-
 ptomatibus causis pauca in medium proferam, è re futurum spero, si
 flatuum causas & effectus paulo attentius explorem. Quæ quidem
 doctrina, quamvis videri possit sordida, nihilominus quia flatuum plero-
 rumque morborum internorum causæ sunt, Medico expendenda.
 In generationis flatuum reddenda ratione venit explicanda eorum ma-
 teria & efficiens. Materiam suppeditare communiter dicuntur hu-
 mores viscosi & pituitosi, unde in ventriculo & intestinis propter no-
 tabilem adhuc humorum cruditatem & crassitiam, flatuum collectio
 est frequentissima. Verum non minus materiam tenuissimam in
 flatu seu blas quoddam impetuosum redigi posse, quod viscerum fibras
 distendendo plurimis malis ansam præbeat, præter Æolipilam Æeorū
 & flatuosorum destillationes testantur, quorum commoti vapores
 tantam vim habent, ut vasa intus juncta aut arctius conclusa diffin-
 gant. Uti non ita pridem mihi contigit, & volatile sum Sylvij in
 Xetro hermeticè clauso, in arena opinione calidiorè reponenti. Cu-
 jus vitrum magno cum strepitu disruptum adstanti mihi nares & fa-
 ciam acuminatis suis frustulis fricabat. Negandum interim haud est,
 illius generis flatu, qui in materia viscidiori & tenaciori generantur,
 pertinaciorès atque durabiliores existere iis quos ex tenuiore materia
 generari diximus, utpote qui, nisi copiosiore materia perpetuentur,
 facile discutiuntur. Efficientis autem munus hoc in casu bili vulgò tri-
 butur, vel humoribus tenuiorum partium: qui in viscidiorè mate-
 riam agentes, eamque attenuare satagentes in flatu eandem resolvunt;
 unde carminativa dicta medicamenta, utpote volatilia & attenuantia
 in principio flatuosos affectus augere potius, quàm tollere videntur.
 Verum concipi vix potest, quomodo hæc volatilium aut biliosorum
 actio crassiores & pituitosos in flatu resolvere potis sit, nisi quâdam
 accedente effervescencia seu fermentatine, cum, quæ sine hac in me-
 chanicis contingunt corporum solutiones, substantiæ etiam viscidio-
 ris,

ris, ne flatuum quidem vestigium exhibeant. Potius E. concludendum, tria esse, flatus producentia, calorem, fermentationem p. n. & spasmos viscerum. vid. Willis. Pharm. rat. Calorem hoc præstare, ventorum non tantum illa artificiosa docet excitatio, quam per Æolipilas ∇À plenas & carbonibus impositas, conficimus; sed svadent etiam hoc viscerum interiorum v. g. coli inflammationes, quas flatus, intestinum hoc & vicina valdè distendentes comitari solent. Effervescentias flatus producere omnium corporum solutiones, intervenientibus his, contingentes, item fermentationes vegetabilium, vasa nonnunquam diffringentes, docent, vel exindè colligitur, quod circa ventriculum & intestina, ubi fermentationes conspectiores fiunt, flatuum etiam proventus sensibilis magis sit; quibus accedit, quod ab ipso sanguine p. n. ebulliente halitus copiosiores discedentes per arterias ad ventriculi & intestinorum cavitates deponantur, lateraque eorum distendendo, anxietates pariant maximas. De Compressione verò res paradoxa magis videtur: probabilior tamen fit, ponderatis illis, quæ ventorum in macrocosmo productioni ministrant. Quemadmodum enim aer naturâ suâ vim quandam elasticam seu expansivam possidet, ratione cujus, si comprimatur, instar lanæ aut plumarum mollissimarum in Daniâ nostrâ usitatarum Eiderdunen ab avibus Islandicis Eider dictarum, quarum tres libræ in palmarem globum cogi possunt, quæ suæ expansioni relictæ culcitram vel stragulam quinque pedes longam & latam explent, sese iterum explicare, aut ad latera exferere cum impetu conatur, hincque vapores aliave corpora sibi contigua simul propellit & ventum excitat: Ita vapores intra microcosmi cavitates quasdam undulantes, si harum angustatione comprimantur, aut à naturâ suâ expansivâ, aut à calore viscerum magis magisque explicati, vel novorum accessu coâcervati, angustius hoc spatium evitantes, unusque eorum alterum agitans, ventum microcosmi seu flatum producit. In atmosphæra majore hoc ita fieri, præter folium compressionem, hincque aeris cum impetu expressionem nubes probant: quæ sæpius præterquam quod ventis materiam suppeditent, efficiens quoque eorum existunt, quatenus hæ, ut corpora graviora & compactiora aërem subjacentem premunt, & ad atmosphæra partem tenuiorem fluere cogunt. Quod autem in macrocosmo folles, nubes

nubes, &c. præstant; hoc in corpore animali à parietibus viscerum constrictis magis expectandum: id quod exinde evidens fit, quod circa illam intestini coli curvaturam sigmoideam arctissimam, in quam idem aliàs amplissimum in hypochondrio sinistro abit, flatuum copia & impetus major observetur, atmosphaera scilicet illa intestinali magis compressa. Quibus suppositis, haud difficulter intelligitur, *Willisi* illam de flatuum in intestinis generatione *Pharm. Rat. Sect. III, c. I.* hypothesein, non adeò firmam esse, quasi scilicet parietum horum extensiones & intumescentiæ convulsivæ cavitates subjacentes ampliarent, ut humores in his conclusi pro vacuo avertendo in vapores rarefierent, & status constituerent. Siquidem meritò dubitatur, an in convulsionibus viscerum, uti eorum fibræ intumescunt, ita pariter his subjacentes cavitates amplientur, contrario credibiliore, aliaque occasione demonstrando: Undè etiam ampliationem dictorum spatorum pro vacuo adimplendo humorum rarefactionem sequi aut comitari, id est, intestina impleri, quia dilatantur, concipere haud possumus. Et hæc de flatibus!

CAPUT VIII.

Περί των delineat.

Detectis ita causarum morbificarum fontibus, cæterisque circumstantiis ritè consideratis, haud arduum erit *περί των* seu eventus prædictionem determinare. Ea tamen minime præcipitanda; sed conditione quâdam semper munienda, ne fama ac eruditio Medici in dubium veniat, uti contigit *Eonomo* illi apud *Ausonium* in sequenti epigrammate:

*Languentem Cajum moriturum dixerat olim
Eononus &c.*

Eventum autem hujus mali nemo promittere potest subito, quin imò de plenâ ejus eradicatione & extirpatione certi quid spondere, sæpè temerarium est. Postquam enim adolevit, omnem industriam, omnes conatus Medici frustratur & eludit, utut in incubulis benè queat extinguî.

Cepha-

Cephalalgis contumacibus, appetitu prostrato, flatuumque proventu haud magnoperè urgentibus præsentibusve, spes salutis in vado est. Si altas egerit radices, progignit haud degenerem sobolem *Scorbutum. vide Praxin Barbettianam.* *Scorbutum* autem qui dixerit, lernam malorum dicet. Hinc frequentes cordis palpitationes, melancholia, agrypnia, ephialtes, nonnunquàm etiam Epilepsia, & quidem talis, ut à Dæmone provenire crederes, imprimis mulieribus supervenire solet. Malo hoc non curato ac vomitu nigro accedente, funestum esse signum & mortem plerumque pressio sequi pede, nonnullorum observatio est. Si à scybalis diu retentis contumacissima alvi obstrictio adsit, periculum est, ne in *χορδαῖον* seu volvulum aut inflammationem, denique sphacelum comitem abeat.

Uteri Hæmorrhoidibus, uti aliqui loquuntur, sive mensibus copiosius prodeuntibus, à passione hypochondriacâ multæ liberari dicuntur, nec sineratione: numerosa enim vasa *hypogastrica* in vaginam maximè uteri terminata, exonerando sese uberius, maximam materiæ morbificæ portionem auferre, sicque massam sanguineam multò defecatiorem reddere omninò possunt.

CAPUT IX.

Curationem producit.

PRæmissis itaque iis, quæ pro instituti ratione ad mali hujus cognitionem videbantur: ordo jam postulat inquirere ea remedia, quibus maleficus hic tyrannus oppugnari, ejusque spicula ac tela infensissima retundi queant. Nihil enim juvat nosse morborum causas, nisi simul ipsos ritè curandi artem noscamus.

Licet autem malum hoc non minus Medicorum ingenia, quàm laborantium corpora diutissimè crucians altissimis defixum radicibus ægrè radicitus extirpetur, attamen haud desistendum à curatione, quò gravissima, quibus ægri macerantur symptomata minuantur, sensimque à desperatione ad spem à metu ad fiduciam Medicinæ beneficio revocentur.

Respiciendum hîc ante omnia ad curandi methodum, *ὅς ἂν φασγέον καὶ ἀποθεόν*, ablatione & additione consistentem.

Abla-

13
Ablationem, ut cum Neotericis loquar, indicant res duæ præternaturales: Causa morbifica, & productum cause morbificæ.

Additionem res secundum naturam, nimirum pauxillum illud, quod superest sanitatis, seu constitutio naturalis, causa constitutionis hujus, & accidentia seu operationes ejusdem.

Remediorum materia ex usitatis fontibus, Chirurgico, Pharmaceutico & Dietetico depromenda.

CAPUT X.

Fontem Chirurgicum aperit.

Multis placet evacuationem unicum esse remedium humorum peccantium: sed evacuatio ipsorum nimiam duntaxat copiam minuit, non item variam ipsorum intemperiem corrigit, unde dubitari poterat de Venæsectione. Et sanè Anima (quam in sanguine hospitari inquit Moses in *Levitico cap. 17. v. 14.*) sæpenumerò cum sanguine emittenda esset, si omnis sanguis corruptus beneficio, propè dixerim, maleficio Venæsectionis evacuandus esset, uti anilis quorundam Chirurgorum imaginatio est, rudi plebeculæ, de quocunque corporis dolore aut imbecillitate conquerenti protinùs Venæsectionem suadentium & sanguinem copiosè detrahentium; quasi verò massa sanguinea intellectu peculiari ac prudentia instructa impuras tantum sui particulas amandet foras, aut vasa peculiari in sanguinem corruptum aversione teneantur, & proinde illum tantummodo expellant.

Alium E. Venæsectionis usum ac finem dicimus, sanguinis videlicet imminutionem & per consequens ventilationem, ut videlicet vasis aliquantulum depletis, sanguis convulsione partium nervosarum forsan stagnans in citiorem cursum suscitari, atque medicamentis idoneis, gratis atque Archeum illuminantibus facilius purgari atque emendari possit. Hunc in finem pro subjecti aliarumque circumstantiarum ratione jure celebrari potest in *hypochondriacis* quoque, eamque felici successu non carere observationes quotidianæ loquuntur.

D

Missis

Missis quoque *Arabum* figmentis, cum Anglorum Herophilo *Harveo* statuimus, nullam adeò esse venarum sibi invicem proximè ad-
sitârum delectum habendum, cum promiscuè hauriant liqvoem ex
communi arteria; Ast nota: quò affecta parti propiorem commo-
dè invenire venam potes: eò minus in secando operam ludes.

Cæterum an *Salvatella* cum liene secretiore quodam consensu
conspiret, ejusque sectio in lienis morbis miraculo vicinos producat
effectus? uti Clarissimi Nominis *Dn. de la Chambre* variis argumentis
ostendere parat, dubium est, de quo alii videantur.

Nonnulli quoque familiare admodum est, in hoc aliisque affe-
ctibus excitare fonticulum, ad feri aliorumque humorum pravorum,
in corpore natòrum oberrantiumque copiam expurgandam imminu-
endamque. *Helmontium* quidem huic remedio vix adstipulantem,
sed convitiis potius & sarcasmis in communem praxin debacchantem
reperies, quasi præter illud, quod in parte cauterio proximâ corrup-
pitur nutrimentum, nihil per fonticulum materiæ morbificæ vel ex
toto, vel aliqua parte efflueret, uti ex ejusd. *tractat. Catarrh. deliram.*
asthm. & Tuss. Scab. & ulcer. Scholar. it. de cauter. legere licet. Ast
innumerâ ferè Medicorum experientiâ aliud probante, ipsâque insu-
per morborum mediatrice Naturâ, per ulcuscula spontè facta mor-
bos sæpius curante; propria verba *Helmontio* regeri possunt, *in cit.*
tr. de cauter. aph. 11. & 29. cauterii usum in cruoris abundantia seu
plethoricâ constitutione admittenti, ut per partem illam exulceratam
sanguinis quantitas imminuatur. Quo stante, concludo, etiam lym-
phæ acidæ copiam cum sanguine putrescente, hinc mali hypochon-
driaci materiam ex hâc scaturigine ulcerosâ exsudare posse. Quod
si verò quis ejusmodi ulcus arte factum desiderat, vel in brachio intra
musculorum Δ toidis & bicipitis interstitium: vel in femore intra
musculum vastum & gracilem: vel in tibiâ intra gastrocnemium &
soleum, non celerius certiusve perficitur, quàm si cutis utrinque ele-
vata per lanceolam dividatur, statimque pisum interstitio imponatur;
quod ab humiditate affluente intumescens locum perpetuò servat a-
pertum. Totum hocce artificium quilegere amat, consulat nervo-
sissimum illud aureumque opusculum Chirurgicum *Joh. van Horne* p.
m. 108.

Neque

14

Neque hic sicco prætereundum est calamo, in sanguine hypochondriacorum post celebratam Venæ sectionem colorem nigricantem plerumque conspici, ab atra bile à quibusdam derivari solitum. Id quod frigidum sanè ratiocinium est, & petit principium: hoc nigrum est, E. ab atra bile vel melancholia, & idem ac si argumentarer: Cassia fistularis est nigra, E. est melanogogum, cum tamen sit cholagogum. Quare *Fracassatus tract. de Cerebro & Lingvâ* p. 378. colorem istum nigricantem, exinde, quod sanguis, qui est in fundo patinæ, aëri non sit expositus; non verò ex ulla Melancholiæ seu Non-Entis mixturâ esse contendit: quod ut confirmet, mutari ipsum colorem dicit, fierique rubrum, si aëri vicissim exponatur; quod & ipsum tamen vix per omnia experimentis consentit. Plus lucis circa varios à variorum Æium operationibus dependentes sanguinis colores desiderantem ablegatum volumus ad sacra Chemiæ, item ad *Willisum in Pharm. rat. Swalwe de acido & alcali: Tachenium in Hippocrate Chémico. Sylvium in praxi, alios.*

CAPUT XI.

Fontem Pharmaceuticum recludit.

PRimis viis hypochondriacorum ut plurimum maximâ lenti, viscerum ac ponderosi phlegmatis, stomachi plicis coalescentis copia scatentibus, nihil magis conducit, si patientis constitutio corporisque habitus permittit, quàm Archeo amicum & arridens emeticum, humorum corruptorum saburram, quæ veluti *Augia* stabulum scatet ventriculus, ut ita dicam scopis everrens. Quippè sine vomitoriis adhibitis fermenta exotica in corpore genita, atque altiora morborum seminia, quæ chatartica haud attingunt, rarò extirpantur.

In omnibus verò vomitoriis ventriculum aliquantulum repleti conducere arbitror, quò viscidæ peccantes particule facilius eruantur, sequente aliàs irritò plerumque vomendi conatu.

Pro vomitu autem excitando præ cæteris remedia metallica, sine quibus, ceu loquitur *Matthiolus*, morbi chronici frustra tentantur, maximam promittunt opem. Et quidem *Æ*ialia medica-

D 2

menta

menta cæteris præfero: quippè non minus corporis humani, quàm
⊙ purificationi servit ♂ium ritè tam præparatum, quàm administratum,
videatur *Petrus* in Nosolog. Harmonic. p. 86. quin & asaro
tutius est ♂ium, si *Zwelfero* fides habenda.

Propinentur ♂ialia præcipuè in infuso v. g.

R. *Croc. metallor. gr. vj. ad viij. Infund in Vin. Rhen ♂ij,*
stet in leni calore per noctem. Manè filtratur & add.
Syrup. de canell. ♂ß. M. f. Haustus manè & unâ vi-
ce sumendus.

Notandum: 1. Si in Vino malvatico infundatur juxta nonnul-
lorum præscriptiones, rarò purgare per superiora; sed solùm per in-
feriora. Melius igitur recipitur Vinum Rhenanum, quod ratione
acidi sui plus extrahit. Notum siquidem est, nisi extrahendis addatur
acidum, parùm nihilve extrahi.

N. 2. Quantitatem vini esse determinandam: nullum quippe
recipiens recipit per modum imprimientis; sed per modum recepti-
vitatæ suæ. Ubi itaque *gr. viij. Croci metallor.* recipiuntur, ibi &
vin ♂ij. recipiendæ veniunt.

N. 3. Infusiones ex metallicis, præsertim ubi ♂ium ingreditur,
accuratè per chartam emporeticam filtrandas esse: alias, si quid de
substantia infusi pertranseat, haustumque plicis ventriculi & intestino-
rum sese insinuet, tormina, diarrhæas ac hypercatharses excitari.

Huc spectat *Sapa Vomitoria* Sylvij. *Oxyfacibaram Vomitorium,*
⊙lum album & ⊙li ⊙. ▽a benediçt. Ruland. Syrupus emeticus Angeli
Salæ ad ♂ß in vehiculo convenienti exhiberi solitus.

Si forma liquida aut potionis ægro non arridet, pilulæ poterunt
porrigi, liquoris defectum juscule superhausto compensando:

R. *Extract. specif. emet. Mynsicht. ♂j. ad ♂ß. F. l. a. Pil. No.*
xvj. vel in formâ pulveris:

R. *Triemet. Myns. gr. iv - vj.*
Eleosach. macis. gr. iij. M. F. Pulvis.

Peraçto aut sedato vomitu, si redundare videantur prædicti hu-
mores, post sufficientem eorum temperationem evacuari ac minui po-
terunt per alvum exhibitis per epicrasin purgantibus, sed lenibus: for-
tiora

tiora enim pessima inferunt symptomata, agrosque disponunt ad dysenterias, tormina & diarrhæas. Non admodum facio cum iis, qui electivè purgantia dari existimant; nam revera vix dantur. Rationes pro negativa sunt sequentes: quia (1) non dantur isti quatuor humores, in quibus hæc electivè purgantia fundantur. (2) *Catholica*, *Panchymagoga* destruant electivè purgantia, & quodlibet purgans purgat absque proaresi quemvis humorem obvium peccantem & naturæ molestum, præsumendo, an sit atra vel flava bilis, quod ipse fatetur *Sennertus Epit. instit. p. 605.* scribens: Rhabarbarum *primariò* quidem bilem, *secundariò* autem pituitam educere. (3) Nec color excrementorum vel pro bile aut melancholia evacuata aliquid concludit: Uti Testem insuper habeo ingeniosum *Willisum Pharm. rat. 72. & 73. It. Swalwe disq. therapeut.*

Profunt itaque pilulæ ex gumm. **io Quercetan.* præviis prius digestivis sequentibus, acrimoniam in specie acidam temperantibus & viscidatē incidentibus, ut ita facilius & minus molesta fiat purgatio.

R. *Liquor. Terra sol. ☿ rī.*

Ra ☿ rī ana. ℥ss. M.

vel in forma pulveris:

R. *Arcan. duplicat. Myns.*

Ocul. ☿. præparat. ana gr. xij.

☉☉ *Stat. fœnic. gtt. ij. M. F. Pulvis, duabus saltē, tribusve post cœnam assumptam horis ex cerevisiæ vinivæ potentioris cochleari sumendus.*

Sequuntur jam pilulæ: R. *MP. ☿ ear. Quercet.*

*de *iaco ejusd. ana ℥ss.*

Resin. Jalap gr. iv.

Os succin volat. gr. ij. ☉☉ cortic. aurant.

gt. ij. F. Elix. c. Propriet. Pil. No. XX.

glycyrrh. cinanomivæ pulvere conspergendæ.

D. S. Eröffende und laxierende Pillen auff einmahl.

Inter purgantia medicamenta *☿ rī* alia ritè præparata & methodicè exhibita non vulgarem ulum præstant, imprimis *☿ rī* dulcis, qui

D 3

sæpius

sapius $\hat{=}$ tus revera fit diaphoreticus, multisque ex regno minerali pal-
mam præripit, v. g. R. MP. de succin. Craton. $\hat{=}$ f. Resin. scammon. gr.
iij. $\hat{=}$ riy $\hat{=}$ ti dulc. ritè præparat. gr. viij. F. cum essent. anthos pilul. No.
XX. S. ut su, ra. Vel. R. MP. de alöerosat. $\hat{=}$ j. Resin. Gialap. gr. vj.
 $\hat{=}$ ri $\hat{=}$ lat, ritè præparat. Ois $\hat{=}$ ci ana gr. v. $\hat{=}$ o sem. sænic. $\hat{=}$ lat. gte.
iij. F. cum essent. succin. Pil.

Multi ab alöeticis in hoc affectu abhorrent propter virtutem ad-
strictoriam, quam post se relinqvunt ordinariam. Verùm hic metus
de nihilo est, & vis adstrictoria facilè corrigitur per alia v. g. $\hat{=}$ rialia
&c. Qvippe inter laxativa aloë optima aliquantulum correctà tùm,
insons, tùm efficax apparet juxta Helmontij testimonium. Est enim
balsamica, ventriculum roborat, abstergit, attenuat, putredini resi-
stet, vermes enecat &c. Senum quoque ventriculis amica est, non so-
lùm, quod senes sint frigidiores; Verum etiam, quia Senes maximè
propensi sunt ad cruditatem acidam generandam, quod & sudores eo-
rum acidi & alia docent. Acidæ verò cruditati maximè resistunt a-
mara, ideoque & putredini resistunt. Et licet interdum oscula vena-
rum hæmorrhoidalium stimulet & aperiat; fit tamen cum levamine
ægrorum. Quantoperè enim hæmorrhoidum fluxus sublevet me-
lancholia laborantes, abundè testatur *Coi* experientia.

Diaphoretica uti cunctis fermè morbis; ita maximum quoque
huic malo subsidium afferunt. Ea verò sint eustomachica, spirituum
vitalium texturæ congrua, Archeum illustrantia & illuminantia. Sunt
autem sudorifera huic affectui inservientia potissimùm *aromatica* &
Oia tam vegetabilium, quàm animalium, ut & ex mineralibus petita va-
ria.

Per *aromatica* intelligimus omnia, quæ calorem præ se id est, quæ
partibus volatilibus spirituosiss scatent. omnia juxta Medentis senten-
tiam ad ægri salutem peragunt, tonicum cujusque partis vigorem fo-
vent, Archeo congruunt, impuritates undique resolvunt, abstergunt,
abluuntque, liberam respirationem conciliant, serum falsum, aci-
dum, austerum, corrosivum, malè moratum ad indolem syavem, be-
nignam, bonam, mitemque reducunt, zefim vel effervescentiam mi-
scellaneorum degenerum confutant, borborygmos, item meteora
caput

caput ferientia præcipitant, dissipantque, nihil usquam intestinum relinquant, quo infirmus ad valetudinem revocetur,

Quænam sint *Oia vegetabilium volatilia*, & quò modò à Vulcano & sine eò fabricentur, optimè docet Celebratissimus *Wedelius in nuperrimo edito experimento chemico novo de Oe volatili plantarum*.

Ad Oia animalium volatilia tanquam sacram anchoram in *scorbuticis, hypochondriacis, hysteris, aliis*, confugiunt modernorum Practicorum plurimi, quos inter amplissimus *Sylvius*, qui præclaram in medendo laudem legitimo Oium horum in *Artus attenuatorum* usu consecutus, in praxi suâ vix iis quicquam frequentius commendat, præmissis in *præfatione alterâ lib. 1. praxeos* apertè pronunciat: Nulam esse animalis adeoque hominis partem consistentem aut fluidam, utilem aut superfluam, quæ non abundet Oe volatili, animalibus penè proprio: à quo proinde benè aut malè constituto sicut sapius pendet valetudo adversa vel prospera, ita ab eodem vitiatum corrigente expectanda meritò valetudinis labefactatæ instauratio & integræ conservatio, quin ejusdem confirmatio, imò augmentatio. Et illustre hujus celeberrimæ Academiæ Decus *Borrichius in Hermetis, Aëptiorum & Chemicorum sapientia ab Hermannii Conringii animadversionibus vindicata* p. 333. notavit: convulsas & hystericas illustres plebejasque, aliis pharmacis etiam longo usu probatissimis nihil opis spondentibus, nihil afferentibus, ex oleo & spiritu cranii humani cum suo Oe remisto, propinatoque ex vino prælentissimum sensitse auxilium. Rationem subnectens Vir Celebratissimus, in affectibus, *inquit*, prænaratis nervosæ partes membranæque ab humore acri, & acidiusculo punguntur, sollicitanturque ad contractionem; ingesto autem cum spiritu oleo hoc tenuiore, & ad locum affectum ope Oium comitantium propagato, partes antè hinc indè compunctæ, vellicatæque ita obliniuntur, mitiganturque, ut acidi penetrantis aculeos minus sentiant. Cui adstipulatur, quem ego discipulorum observantissimus ceu alterum Parentem veneror Amplissimus D. D. *Simon Pauli*, trium Danorum Regum Archiater celebratissimus, Qui antepilepticum è sp. cranii humani Oe suo prægnante magnam partem confectum magna laude usurpavit, eoque desperatas propemodum epilepsias percuravit, Præceptore *Daniele Sennerto* in cujus urna illius cineribus perpetuum ver comprecatur.

Qvæ

Quæ nam sint sudorifera ex regno minerali petita & huic scopo inservientia, vel leviter saltem in studio chemico versato patebit, nedum inter Vulcani sacra diu multumque versato.

Quod si cui formula sudorifera arrideat, sequens parari poterit:

Recip. ∇ æ fœnicul. Cinam. ana \mathbb{Z} s. Theriacal. \mathbb{Z} vj. \odot is volatil. C.C. \mathbb{Z} ij Diaphoret. ana \mathbb{Z} s. \curvearrowright \odot is \ast ci gtt. XX. Syrup. card. bened. \mathbb{Z} s. M. f. Haustulus unâ vice assumendus.

Hoc loco notandum venit, ∇ as stillatitias vulgares seu comuni \mathcal{Q} landi methodo præparatas & vehiculi loco interdum usurpari solitas, plantarum laticem, non sangvinem, phlegma non spiritum aut \odot em continere: quales igitur effectus in perarduis spinosis calamitatibus (prout pollicentur vegetabilium quorundam crases) queant istæ exserere, quivis in praxi versatus facillè videt. Quapropter ut efficaciores evadant, analysis prævia requiritur per odorem putrefactivum, quò detur opportunitas \odot em, oleum ac spiritus proliciendi. Processum ipsum, quomodo ex plantis hæc viâ elici possit \odot volatile, in *Transactionibus Philosophicis Anglicanis* recensuit D. D. Cox,

Diuretica symbolum quoque suum huc conferunt, qualia sunt \odot ia lixivialia v. g. petroselini, stipitum fabarum, genistæ, ononidis, juniperi, fimi columbini, tardas \square æ vias aperientia, hypochondriacorum amurcam eliminantia, pessimam illam corporis furiam acidum ubi ubi in corpore hærens exarmentia. Maximè commendatur \odot compositum, quod ex remanentia \curvearrowright tus \odot is \ast ci elicitur, egregium diureticum, dictum digestivum hypochondriacum. Item \curvearrowright tus aperitivus Penoti, cujus virtus dependet à parte silicum & \odot is \mathbb{Z} ri volatilis. *Helmontius* diligentissimè commendat lapides \odot diureticos, in tract. à sede animæ ad morbos §. 25.

Porro emendant & corrigunt peregrinas & hostiles corporis aciditates ex \mathbb{Z} ro præprimis parata medicamenta, in humoribus melancholicis crassisque incidendis & attenuandis, ideoque obstructionibus aperientis magnam vim habentia v. g. \curvearrowright tus \mathbb{Z} ri volatilis, \odot \mathbb{Z} ri volat. Cremor seu crytalli \mathbb{Z} ri. *Henricus ab Heer lib. 1. obs. 1. plus tribuit*

Tartaro

Tartaro crudo per lotionem à partibus impurioribus liberato & pulverisato, quàm crystallis anxiiis Chemicorum manibus inde præparatis. It. *Ærus chalybeatus*. *Æa* & *ii* *Æisata*, *Ærus Vitriolatus*, qui nisi sit ritè præparatus, dira quandoque excitat symptomata, ut vomitus, cardialgias &c. id quod non *Æi* *Æri* acceptum est referendum, sed *Ætui* vitrioli sæpius impuro. Spectat huc etiam Tinct. *Æri*, Terra *Æri* foliata ejusque liquor. *Ætus* salis *Æci* cum *Æro* & *Ætro* ana calcinatis paratus & cum liquore ex Terrâ *Æri* foliata mistus pro secreto habetur, it. sp. salis *Æci* amissatus aut caryophyllatus pro curandis hypochondriacis mille encomiis extollitur. Prodest etiam Elixir compositum sequens:

R. Elixir. propriet. dulc. vel sine Acidoparat. *Ævj.*

Liquor. terre fol. Tartari *Æiij.* M. Dosis est à gutt. 30. ad 40. in vehiculo appropriato manè & vesperi.

Paratur elixir dulce per alcalia vel fixa ut Sal Tartari, vel volat. cum *Ætu* sal. *Æci* &c. Huc facit quoque Sal. Tartari nutritum ad *Æj.* vel R. Salis hypochondriaci *Æl.* (præparatur ex sal tartar. & *Ætro* ana partibus æq. alibus) S. *Eröfnungs Satz* auf einmahl aus einem *Gläse* Wein zu nehmen. Imò solum nitrum depuratum commendatur hîc, præsertim ubi flatus aut phlogoses magis urgent, cujus usu desperatos hypochondriacos ad extremam ferè maciem deductos feliciter curavit *Bartolet. tr. de dyspnæa* lib. V. Cap. 4.

Nec negligendum hoc loco Sal volatile oleosum *Sylvij.* Ejusque *Ætus* polychrestus & carminativus, quibus ad discutiendos flatus tam in ventriculo quàm in intestinis hærentes, maxima vis inest.

In hoc quoque affectu commendari solent sp. sal. & nit. dulces, omnibus modis utiles, pituitam incidentes, bilem temperantes, flatusque in sua generatione impediētes & genitos dissipantes, fermentum ventriculi iners & cruditatem nidorosa corrigenētes, obstructions demum solventes. Hitamen à prudente Medico cum magna cautione & parca manu propinandi & convenienti vehiculo probè remitti, ne sc. acidum atque austerum in subjectis ejusmodi plus satis abundans intendatur, sicq; affectus contumacior reddatur. Quapropter hæc de re eleganter *Sylvius lib. 1 prax. p. 830. Prudentia* inquit. *opus est Medico, ut pro cæterorum in corpore simul existentiū humorū diversitate seligan-*

E tur

tur maxime remedia convenientia, unde mirum non est, si non habeant omnes Medici eundem semper successum, quamvis utantur iisdem medicamentis; sed non eodem tempore, ut nec in iisdem affectibus aut causis quorum determinatio pendet à iudicio practico, singulis suo tempore, loco ac mensura à iudice adjudicante.

Ad fermentum Ventriculi corrigendum & humores pituitosos viscidos simul emendandos Vinum medicatum apprimè hic convenit, contumaci morbo longiorem medicamentorum usum desiderante, Parari autem potest sequenti forma: Recip. Rad. enul. camp. Galang. Calami aromat. ana ℥j. Fol. Majoran. Rosmarin. centaur. min menth crisp. ana ℥ss. Sem. fenicul. dulc. carvi, anisi, ana Drach. j. Cinamom. acut. Drach. ij. Cortic. arant sicc. Drach. j. Limat. Stis pura ℥j. Tartari opt. crud. Drach. jss.

Concisa & crasso modo contusa insuantur sacculo ex sind. albâ, cui in vase Xtreo lapideove angustioris colli immisso affundantur Vini albi Gallici ℥ XXX. Postquam per horas XII. vel plures in cella steterit, quo tempore vis radicum & plantarum aromatica insinuabitur Vino, bibat æger haustum bis terve de die, aut manè jejuno stomacho, aut inter prandendum ac cœnandum, prout cuique magis placebit, addendo in quovis haustu vel spiritus Salis vel Nitri dulcis gtt. XII. vel Elixir propriet. dulc. gtt. XX. Ubi penè consumtum est, aliud recens vinum in usurpati locum affundatur tam diu, donec vis aromatica penè omnis fuerit extracta.

Colophonis loco in auxilium vocanda Chalybeata, virtute Herculeâ, quâ pollent in hac hydra debellanda, ceteris haud inferiora. Inest enim Stis insignis vis absorbendi acida & roborandi fibras, Philosopho illo per Δnem Helmontio, Tachenio in Hippocrate Chemico aliisque imò ipsa experientia teste. Reliquis verò omnibus præferunt alii limaturam Stis crudam, sed puram: Alii Stem cum sulphure præparatum: Alii ejus crocum cum salibus. Salia enim lixivialia cum limatura Stis concurrentia aggrediuntur partes acidas Stis, quò factò destruitur structura corporis Stis, crocusque in corpus assumptus saltem est alcalicus, qui ab acido ventriculi ita coagulari nequit, ut perfectam vitrioli naturam induat, destructo prius acido minerali. Aliàs Sts concurrens in acido fortiori degenerat in vitriolum, quibusdam

nau-

nauseosum, imò vomitorium, præsertim *Stis* impuriore existente & tantillo licet *Qris* contagio inquinato, à quo vitriolo tunc intra corpus emergente pertinaces vomitus superveniunt.

Adhiberi etiam possunt Tincturæ *Stiales*, Tinct. *Stis Zwelf*. Essent. *Stis* dulc. &c. Quas tincturas & essentias omnes, quanti ipsemet *Zwelferus*, vir de tota Medicina optimè meritis, æstimat, legere est in *pharmacop. Aug. Animadvers.* p. 437. Ubi apertè pronuntiat: Tincturas nil aliud esse, quàm simplices tantum *Stis* solutiones, pro diversitate menstrui hæc vel illà tincturà imbutas, quæ tamen vera *Stis* essentia non est; sed ut plurimum ejus vitriolum sive metallum solutum, fucato tinctum colore. Quod autem in effectu valdè inter se differant, non fieri ob artificiosam eorum præparationem, sed propter menstruum affusum, cujus ratione magis vel minus efficaces, magisque aut minus aperientes vel adstringentes sunt, nec non volatiliores aliæ, aliæ fixiores.

Agmen claudunt ex fonte animali optima quoque emanantia pharmaca v. g. C. C. crudum, ustum & philosophicè calcinatum, Ebur sine Δ ne, corallia, oculi \odot . Unicornu Grönlandicum, dens eqvi marini, &c.

Hiscæ sexui seqviori propinandis commodè admisceri poterit Castoreum & ex hoc parata essentia tam simplex, quàm quæ composita magis ex castoreo & asa foetida cum *Vini Tartarificato* parata, ∇ hirundinum cum castoreo, ∇ hysterica *Crollii*, Elixir uterinum &c. Quibus merito annumeratur myrrha omnem corruptivum acorem tollens, & balsamicà vi quancunque corruptionem putrescentem inhibens, indeque ad vitam longam ab *Helmontio* commendata *Tract. Arcan. Paracels.* p. 626. *Paracelsus* ipse ceu optimum pestis præservans myrrham commendat. Tinctura E. salutis B. D. *Langii* ex myrrha cum sp. vini Tartarificato extracta, loco cujus & spiritus salis \ast ci cu n ∇ paratus pro menstruo capi potest, salutare erit remedium, corrigens acidum & resolvens viscidum.

Seybalis diu retentis & obstructionem inferentibus clysteres parari possunt emollientes & abstergentes.

In formulis pluribus hic annectendis non ero prolixior. Com-

mittuntur enim cujuslibet prudentis & exercitati Medici judicioso arbitrio ratione circumstantiarum ætatis & sexûs curam agentis.

Sed collectis velis ad ultimum caput me accingo.

CAPUT XII.

Cum diæta valedicit.

Finem his imponit diæta seu rerum non-naturalium aptum regimen triplex, *vitalè, naturale & animale.*

In *Vitali* AER qui inspiratione admittitur sit purus, serenus, calidus & siccus; si non naturâ talis, arte saltem, accedendo in conelavi apto Δnes, parandus. Imprimis ventriculi & intestinorum regio ab ambiente aère frigido quàm maximè muniatur, summoque studio à pedum immoderatâ frigiditate caveatur, ut quæ citissimè per nervos cum ventriculo communicata ipsius fermentationem magno agrorum incommodo impedit, calorem opprimit, omneque inflationum genus opinione citius procreat, undè præcordia perpetuò turgida inflataque existunt, totumque corpus ampliore ferè mole, quàm pro naturæ modo cernitur.

In *Naturali* CIBI sint *εὐχρημοὶ καὶ εὐπεπτοί*, Contra cavendum sedulò à frequenti salforum & acidorum tum alimentorum tum condimentorum abusu, quibus malo more indulgent & assuescunt plurimi ferè à primâ ætate, putantes, non satis sapere alimenta, nisi usurpentur aut valdè falsa, aut valdè acida. Hinc trito proverbio testantur Belgæ, debilitari naturam tum falsis tum acidis: Sout en fuer krenckt de natuur.

Porro ad diætam quod attinet, in nullo magis sollicitos esse expedit, quàm in *potu salubri*, stomachi Archeo maximè arridente, vires faciliè reparante, ac sordes per □nam, sudorem, tussimve eluente. Præstat enim obsoniis viibus cum potu generosiore saporis & odoris laudatissimi vesci, quàm opiparos utcumque lautissimos cibos liquoribus corruptis admiscere. Hujus si scorbutici essent memores, insignia commoda ab hoc consilio in salutem suam reportarent.

In

In *Animali* somnus sit moderatus; Vigiliæ œconomiam corporis turbantes sint tempestivæ ac modicæ.

Meditationes & lucubrationes statim post cibum assumptum minime instituantur.

Alvus sit semper sui officii memor, ut & alia microcosmi exercicula.

Motus & Quies iustis temperentur mensuris.

Animus si mœrore angatur, confugiendum ad salutares promissiones Evangelicas atque ad Philosophiæ moralis præcepta, contra pravas imaginationes & quævis molesta mentem munientia. *Musica vocalis humana & instrumentalis*, quæ symphonicis nititur concentibus sæpè correctrix est affectuum mentis & corpori insidiantium, Archeumque ad displicentiam, morositatem, & indignationem commoventium. Uti *David* citharâ suâ canens *Saulem* malo Genio obsessum ad mentis tranquillitatem reduxit. Qvî verò *Musica* operetur, jam pridem ingeniosè explicuit Experientissimus Dnus Præses, Præceptor sanctè colendus in libello *de Cabala character. & linguar. diversis*.

Et his dissertationis nostræ terminus esto!

Tibi 𐤀𐤓𐤕 DEO Triuni, Optimo, Maximo dona Tua ut varia, ita & sanandi diltribuenti sicut vis 1. Cor. 12. pias ago gratias pro præstito in hac dissertationis relâ pertexendâ auxilio. Porro devotis implorans precibus, velis studia mea in sacrosancti Nominis Tui gloriam dirigere, ac menti meæ inspirare medicandî consilia ad proximi agrotantis sanitatem citò tutò & jucundè restaurandam facientia. Studiorum meorum curriculum aliud nihil est, quàm Tux immensæ sapientiæ, benignitatis & misericordiæ cognoscendæ admirandæq; exercitium. Adsis itaq; pro immensa misericordia Tua, servo tuo indignissimo domi forisq;. Peregrinare, quæso, hospitare, pernoctâ mecum, uti cum Tobia juniore Sacer Tuus Genius Raphaël. Reple me, ô fidelissime Amator hominum JEHOVAH! quæ Tua profunda & inscrutabilis sapientiâ est, non tantû scientiâ medicâ; sed etiam vera sapientiâ: ut in admirandis Naturæ & Artis operibus Tuum Nomen omnipotens, æternum, incomprehensibile & prægloriosum devotè agnoscam, piè amplectar, serid colam. Averte à me Sancte Domine, omnes vanos usus artis Medicæ, quos quidem mundus

E 3

vel

vel ad fastum, vel ad delicias, vel ad turpis lucri studium confert.
Sic age, O magne & misericors DEUS! cui volupe est de throno
omnipotentis mortalium miseria intueri, preces exaudire, infirmitati-
bus auxiliari in Numinis Tui gloriam! Annue precibus meis devotis-
simis, Clementissime Cœli ac Terræ Domine! Ita ego servorum Tuo-
rum minimus prostratus coram TE, gratiarum intimarum, devotarum,
maximarum holocaustum in hoc miserrimo miseriarum theatro offeram.

Quanto transiet vanitas, effugient infirmitates, dilabentur peccata,
totus totus per omnem æternitatem in misericordiæ
Tuae laudes resolver.

TANTUM!

Ad

Doctissimum Medicinæ Candidatum

PAULUM BRAND.

Perge tuos ornare dies, doctamque medendi
Artem, morigero Numine, redde Tibi.
Hinc studiis, semper florens, Tibi laurea surgit;
Crede mihi, titulis non minor illa tuis.

Ædiæ P.

Th. Bartholinus.

SIMO-

ALIA CARMINA,
ET
GRATULATIONES
EPISTOLARES.

AD

Clarissimum & Peveruditum

DN. PAULUM BRAND,

Pro Licentiâ ad Honores Medicos
disputantem.

Non lucet lucus; nec BRAND, quia diceris,
uris;

Sed quia de Clara es Lux bene nata, Domo.
Plura Tibi merito vellent nunc scribere Amico;
Sed mihi tum tempus, tum quoque vena
negat.

Est aliquid votis quod possem dicere; dico,
Sit tua ter felix, BRAND, Medicina
malis.

Amicè scripsit

CHRISTIANUS NOLDIUS
S.S. Theolog. P.P.

SIMO-

SIMONIS PAULLI
EPISTOLARIS
GRATULATIO

AD

PAULUM BRANDIUM

Medicinæ Candidatum.

Σὺν Θεῷ

Prestantissimo, Doctissimoq; Juveni,

PAULO BRAND

Sunderburgo - Cimbro,

Medicinæ Candidato dignissimo,

S. P. D.

Pronuper quidem, SAC: REG: MAJESTATIS *Daniæ ac Nor-*
ragiæ Regis ac Dni. Dni. nostri Clementissimi, CHRISTIANI
QUINTI, vivat! vivat! vivat! & regnet in æternum: Medico
Castrensi Viro Clarissimo, Dno Johanni Valentino Willio,
Medicinæ Licentiato, de Spartâ quàm nactus erat, dum condignè gra-
tularer, me nunquàm pænxisse carmina, publicitùs confessus sum omni
populo; attamen non diffiteor in præsens, me admodum adolescen-
tem orbem patre, sed Johanne Huswedelio Præceptore, præ aliis Latinis
Poëtis, semper tanti perpemodum fecisse Horatium, quanti (absit ja-
ctantia dicto) Alexander Magnus cubitum iturus Homerum. Atque
hinc accidit, ut mihi grandævo Seni, præ ætate jam langvido, memo-
riâque fluxâ ac labili, nec dum exciderint illa Horatii tamen:

Quid brevi fortes jaculamur ævo
Multa? quid terras alio calenteis
Sole mutamus? patriâ quis exsul
se quoque fugit,

Hæc ad stateram mentis, dum ego examino accuratius, oppidò miror,
cum ille ipse, aliò locò, impigrum ad extremos Indos, currere mercato-
rem observarit, ac argentum aurumq; viliora virtutibus esse, docuerit, unà
cum

cum aliis philosophis; cur sciscet aut decernat tamen: quod is, qui Patriam exsul se quoque fugiat: insuper habens, quod boni virtutis, non verò sceleratò habendi amore, patriam sint exules. Ut taceam, Plautum defendere, eum qui per virtutem perbitat, non interire. Et quid Nos non pro Patria? pro qua Cicero, verà ac Christiana religione, nunquam initiatus, testatur: neminem bonorum dubitare, si ei sit profuturus, mortem oppetere. Pervelim ergò, honestò locò natos Juvenes, instar Ulyssis (quot autem annos, ipse domò abfuit aut peregrinatus est?) ad svas Sirenum cantus, siue sotiòrum, siue comitum aures cerà obturantis; & suas quoque sibi, ad illa recensita ex Horatio, obturare: contra morigeros esse, & faciles aures præbere Isocrati ad Demonicum, hæc sudenti: Ne te pigeat longam ire viam, ad eos, qui se aliquid utile docturos profitentur: & cum Mercatores rei familiaris augendæ gratiâ, tanta maria transmittant, turpe fuerit adolescentes, excolendî ingenij causâ, nec terrestre iter velle suscipere; quæ sibi dicta adolescentes putabunt, ut animo veluti inscribant. Et nonne Pythagoras ac Plato, ob animi, non verò Fortunæ bona comparanda, patriam extorres in Ægyptum contenderunt, minime se fugientes, sed in se retrocedentes, ex parte animi bonis instructi, ita ut sua omnia secum portantes, saltare vacui coram latronibus viatores potuissent? Nonne Anacharsis, Scytharum Regis frater (sanè id admirandum) Athenas profectus est? Nonne Apollonius Indos ipsos invisit? proh! quales hi sunt Mytagogi, & sapientiæ Antistites? & hinc iterum Horatius frustra est, dum opinatur, quod

Terras non animum mutant, qui trans mare currunt;

horum exemplis refutatus, dum iter faciendo, unicè id studuerint, saluberrimis sapientiæ præceptis institutisque ut abundarent, domum reduces.

Ast Præstantissime Juvenum BRANDI dilectissime, quid opus est, modò recensitos Philosophos, hic loci veluti in Scenam introducere ceu penulâ indutos, eos ut respicias aut imiteris; cum constet, te non leniter tinctum, sed penitus imbutum esse politiciori literaturâ, atque adeò ipse horum omnium, & similium, sponte tuâ aut ultrò recorderis? maxime cum Parentis admodum Reverendi Viri, Do-

F 2

mini

mini Magistri NICOLAI BRAND, Ecclesiae Sunderburgensis Pastoris
 Primarii, præclare de eâ meriti, autoritate & jussu, jam pri-
 dem aliquot Academias Germanicas, non lustraveris solum, sed per a-
 liquot annos in iis substitere, unde pronuper in Regiam hanc Cele-
 berrimam Academiam advena, nunc, cum virtus nomen inane non sit,
 rectè ac decorè illius præmii petas, ac in eâ, priusquam Doctorali tia-
 râ caput redimiaris, seorsum renuntieris Medicinæ Licentiatas, Dno
 D. OLAO BORRICHIO hujus publici actus Præside, ac Do-
 mino Doct. THOMA BARTHOLINO brabeutâ, jam pri-
 dem vivi per ora Virum inquit Ennii Patris, qui volitant, mori quos
 Musæ vetant.

Cæterum cum Tuus Dn. Parens, ætate sexagenario major, Vene-
 randus Senex, in spem ac commodum Patriæ, Te fratresque tuos,
 adeo prognariter contendat, vos ut bonos aut Reipublicæ utiles cives,
 temporî, Patriæ sistere, nâ ille ob hæc omnia, jam pridem id prome-
 ritus est, ut in Prytaneo, ex publico alatur, Athenis receptâ olim,
 imò vel hodiè, adhuc Cedrò dignâ consuetudine.

Quem si complures interim imitarentur Parentes, nonne longè
 rectius, filiorum fortunis, secus ac quandoque usu venit, prospicerent?
 quippe nonnulli eorum, cæci amoris in prolem ductu, malum! filios
 suosque adeo sive deperiant, sive demoriantur; ut nolint ex ulnis
 aut amplexibus suis, illos dimittere; qui post dein quoque, non Lycur-
 gi sagacem venaticum, sed ollarem famelicum canem (quorum Plu-
 tarchus meminit) repræsentant; desides; discincti; ineruditi aut iner-
 tes; obscuris in locis ætatem extendentes; paterna abligurientes bona;
 solidos dies cum noctibus comburentes; Tabaco fumantes, Thée insu-
 per sorbentes. Atque hoc ipsum est, vel sedentes, haud peregrinan-
 tes semetiplos fugere, & se dare turpiter. Hinc mecastor appositè sa-
 ris, mihi vernaculâ ac maternâ lingvâ, ejusmodi gurguliones, ac ter-
 ræ inutilia pondera, vocantur: Mõmen-Sõns / Darfelinge / Dõge-
 nichet / so nicht weeten eenen sulen Hund uth dem Aven tho locken / edder
 dar tho nicht dõgen: Qui contra mihi ego grator ipse, & me circum-
 spicio, quod DEO duce, & auspice DEO, meos octo numero fili-

os,

os, hodie adhuc DEI gratia ex decem superstites, abhinc aliquot annos, & domi meæ liberaliter eduxerim, & post dein, non omnes quidem literis, sed aliis quoque honestis studiis, mercimoniis emundis, vendendisque necessariis, (quæ Germanicè appellanda veniunt die Buchhaltereyen/ über grosse weiltäuffrige/ unrichtige verworrene Rechnungen/) deditos ad exteras Regiones, ut in Germaniam, Belgium, Britanniam, Galliam, Hispaniam, imò in Indiam orientalem, solius DEI, Regique nostri Clementissimi in honorem, ac in Patriæ commodum ac emolumentum, amandarim: & cur ob hæc mihi non gratarer? Quippe Regius Propetia David Psalmista, quanti faciat ac prædicet fructuum conjugium, ex his illius constat Buchananò incomparabili Poëta Christiano interprete:

*Victum, labore, vix parabis, anxio,
Ni DOMINUS admorit manum.
At ille amicis interim suis dabit
Purum soporem somniis:
Domumque dulci prole fatam liberum
Præbeat. Hæc hereditas,
Hæc illa merces, quâ beat charos sibi,
Rerum ille DOMINUS omnium.*

Facere ergò aliter non possum, quin quoque collaudem, similes Parentis tui, fortunas & institutum, Te, quoque ad longè dissitas Regiones, studiorum causâ mox, ablegaturi; Tibi verò perdoctæ BRANDI, Medicine Candidate, pro te natâ, præ aliis tuis fratribus, toto pectore fausta ac felicia omnia comprecor: D. T. O. M. veneraturus, ut quemadmodum salvus ac incolumis, ex Parentis amplexu dimitteris aut abis, ita quoque Te reduce, DEO propitiò vos invicem amplectamini. Vale mi BRANDI filii loco dilectissime, qui te paternè veluti adhortor & admoneo; ut si quí sunt eruditorum, passim habitantium, qui me norunt, illos meo

nomine, officiosissimè salutare memineris; Te verò ipsum, etiam
atque etiam valere, salvereque jubeo.

Tuus usque ad Aras & Urnam

SIMON PAULLI Sim: Nep. Hen: Fil:
Regiorum Medicorum Senior,
quartum supra Septuagesimum agi-
tans annum.

Dabam in Regia Hassnienfi Academia, Anno 1676. 18. Se-
premb. qvò, illa ipsa hora, dum hæc ad Te perscribo, magno animi
prolubio, à filio meo charissimo *Johanne Joachimo Paulli*, Negotio-
rum nostratis Daniæ Societatis Orientalis Indiæ, in Insula Java *Ban-*
tamii, tabularum, accepti & expensi, per quadriennium circiter præfe-
ctò, literæ optatò mihi sunt redditæ. Servet illum D E U S illiusque
fratres porrò publico commodo; Filiam verò unicam charissimam,
unà cum matre conjuge svavissimâ, mihi ætatem superstites: Atque
hæc summa paterni mei voti est,

VIR CLARISSIME,

Mediorum filios appellabat Vetustas, non tam eos, qui
vitæ primordia Medicis debebant, quam quibus de-
cretum, adhærescere Medentium disciplinis, captare
omnes in hoc genere proficiendi occasiones, & reatque o-
pere ad saluberrimæ, sed unà difficillimæ artis secretiora,
ὄργην suam & impetum generosum declarare. Cateri, ut-
cunque honorato se nomine nonnunquam circumdent, &
per pseudothyrum ingerant in hæc sacra pedem, inter
carcinomata veriùs, quàm filios artis censendi, quibus *ἀπει-*
είη, κακὸς θησαυρὸς, καὶ κακὸν κειμήλιον imperat, & medendi
methodus sædè ignoratur. Te jam diu non Germanicæ
modò Academiæ, sed & Regia hæc nostra in germanissimis
Æscu.

Æsculapii filiis meritò numeravit, ut qui ad genii dexteritatem, sollicitudinem omnem, industriam, conatumque infatigabilem adjeceris; dignus qui ex hoc tempore non inter filios amplius, sed Magistros Artis numerere. Quod ut aliis mihi frequenter experimentis testatum reddidisti, ita publicâ nunc de MORBO HYPOCHONDRIACO disputatione luculenter confirmas. Perge ita, *Clarissime Brandti*, & quam ex merito jam Tibi decernimus Laurum Medicam, recentibus quotannis baccis redde floridiorem; de quo cum ambigere non patiatur experrecta Tua sedulitas, ego currenti calcar non addam, sed ex animi intimo sensu volebo, ut

Dii Tibi dent annos, à Te nam cetera sumes.

Hafniæ 20. Sept. Anni 1676.

OLAUS BORRICHIVS.

Amico in paucis charo

VIRO *Præstantissimo, Eruditissimoque*

DN. PAULO BRAND

Pro Licentia ad honores medicos
disputanti,

C*um mihi TE, BRANDI, tua virtus fecit
amicum,*

Virtuti applaudo, mente manuq̃, tue.

Virtutem comitatur honos: cape premia digna.:

Post tyrocinium, Practicus artis eris.

Nempe Tibi hoc meritisq̃ tuis BARTHLINUS uterq̃,

Hoc Tibi BORRICHIVS, WORMIADESq̃ dabunt.

Verus

16
Z
Verus es illius, quam tractas, filius artis:
Sic, vel BORRICHIO teste, vocandus eris.
Excolis ingenii dotes, studiūq; perenni
Scripta legis Coi, Pergameiq; Senis.
Nec Tibi prisca Hygiea sat est; nova dogmata jungis,
Quæ sapiens HELMONT, quæ PARACELSUS
habet.

Abdita natura cultrō rimaris, & igne;
Sæpe tuas maculat carbo, cruorq; manus:
Scrutaris vires herbarum, & nomina signas:
Flora domi in chartis vernat ovataq; tuis.
Non Venus & vinum Tibi cura, aut alea fallax:
Sola Tibi virtus, cum pietate, placet.
Talia conantem quis non laudabit? amore
Quis dignum, ex merito, non putet esse suo?
Gratulor ex animo Patrieq; tuæq; Parenti!
Nam Patris & Patriæ es lausq; decusq; tua.
Gratulor usq; Tibi! concessa LICENTIA quando est,
Postea Apollineâ DOCTOR in arte clues.
Interea quascunq; abeas peregrinus in oras,
Sit Deus ipse tue duxq; comesq; viæ!
Tessera amicitie sit tandem hæc clausula nostræ:
BRANDI, dum vivo, sum maneoq; Tuus.

Gratulabundus scripsit

B. SIWERS.

••• (o) •••

1.6.490

25

